

KUVA PINNASSA

YHTEISÖLLISEN KATUTAIDEPROJEKTIN SUUNNITTELU

SAVONIA-AMMATTIKORKEAKOULU/KUOPION MUOTOILUAKATEMIA
MUOTOILUN KOULUTUSOHJELMA/KERAMIKKAMUOTOILU
OPINNÄYTETYÖ 2012

HENRIKKA LEPPÄNEN

Kuva pinnassa

Yhteisöllisen katutaideprojektin suunnittelu

Henriikka Leppänen

Opinnäytetyö

Tiivistelmä

Koulutusala: Kulttuuriala

Koulutusohjelma: Muotoilun koulutusohjelma

Työn tekijä: Henriikka Leppänen

Työn nimi: Kuva pinnassa – Yhteisöllisen katutaideprojektin suunnittelu

Päiväys: 15.11.2012 **Sivumäärä/Liitteet:** 63 / 10

Ohjaaja: Marja-Leena Piippo

Yhteistyökumppani: Ulla-Mari Lindström

Tiivistelmä:

Tässä opinnäytetyössä suunniteltiin yhteisöllinen katutaideprojekti nuorille. Opinnäytetyössä tehdään ehdotuksia siitä, mitä tällainen katutaideteos keramiikasta valmistettuna voisi olla, etsitään tekniikoita keraamisen kuvapinnan muodostamiseen sekä selvitetään kuinka katutaidetta ja keramiikkaa voidaan yhdistää. Opinnäytetyö on lähtökohta opintojen jälkeiseen elämään, joten siinä pohditaan myös ammatillista profilia sekä vaikuttamismahdollisuuksia ympäröivään maailmaan.

Yhteistyökumppanina työssä toimii Kuopiolainen kuvataiteilija, Ulla-Mari Lindström, jonka kanssa yhteistyössä projektin suunnittelu ja rahoituksen hakeminen tapahtuu. Tarkoituksena on suunnitella projekti, jonka ideana on saada aikaan teos, joka suunnitellaan ja toteutetaan yhdessä nuorten kanssa. Projektin suunnittelu tapahtuu käyttäen nuorille luonnollisia väyliä, kuten sosiaalista mediaa, blogeja sekä valokuvausta. Projektilla on tarkoitus parantaa katutaiteen mainetta ja löytää sille laillisia toimintamuotoja.

Betonilähiöt ovat ankeita kasvuympäristöjä ilman virikkeellisyyttä tai mielenkiintoisen näköisiä seiniä. Urbaani katukulttuuri ja katutaide ovat läheisiä aiheita nuorille, joten se motivoi osallistumaan. Keramiikan yhdistäminen projektiin tuo mukanaan konkreettisen tekemisen sekä ilon käsiensä jäljen näkemisestä. Nuoret saavat myös kokea omat vaikutusmahdollisuutensa asuinympäristöön ja sen viihtyvyyteen, mikä osaltaan vaikuttaa rakennetun ympäristön arvostukseen ja sitä kautta säilyvyyteen. Paremmiin voivat nuoret ovat tulevaisuuden vaikuttajia.

Avainsanat: katutaide, katutaideprojekti, kuvapinta, keramiikka

Abstract

Field of Study: Culture

Degree Programme: Degree Programme in Design

Author: Henriikka Leppänen

Title of Thesis: Wall illustrations - Plan for a communal street art project

Date: 15.11.2012 **Pages/Appendices:** 63 / 10

Supervisor: Marja-Leena Piippo

Partners: Ulla-Mari Lindström

Abstract:

In this final project with thesis a communal street art project for young was designed. The report outlines the proposals of how ceramic works with street art, techniques of making ceramic surface and combining ceramics and street art. The final project with thesis is the basis for after-school life so it considers occupational profile and affecting the surrounding world.

The partner of the project was Ulla-Mari Lindström, a Kuopio-based artist. The partner's role in this project was to be a person with whom the project was designed and funding applied. The aim of the project was to design and make an artwork with young people, using natural ways for them, like social media, blogging and photographing. The purpose of the project was to get a better reputation for street art and get legal ways to make street art.

Neighbourhoods with boring empty walls are very gloomy places to grow up. Urban street culture and street art are familiar subjects for young people so it motivates to take part in the project. Combining ceramics and street art brings together hand working and joy. Young people can experience their possibilities to impact their neighbourhood, which helps to save the buildings. Better-feeling young people can influence the future.

Keywords: street art, project, ceramic surface, ceramics

Sisällys

1	JOHDANTO	
1.1	Mistä oikein on kyse?	7
1.2	Tavoitteena projektin suunnittelu	8
1.3	Aikaisemmat kokemukset kuvapinnasta	9
1.4	Kiinnostus kuvaan	12
1.5	Projektin haasteet ja valmiudet	14
1.6	SWOT-Analyysi	15
2	KERAAMINEN KUVA JA KATUTAIDE	
2.1	Taustatietoa katutaiteesta	17
2.2	Katutaide ja siinä käytettävät tekniikat	22
2.3	Teoriatietoa keraamisen kuvan tekemisestä sekä tekniikoista	23
2.4	Työturvallisuus projektissa	25
2.5	Keramiikan käyttö katutaiteessa	26
2.6	Mitä projekti voisi olla?	27
2.7	Teoksen säilyvyyden ongelmat	28
2.8	Laillinen katutaide	29
3	YHTEISTYÖKUMPPANUUS	
3.1	Yhteistyökumppanin hankinta	31
3.2	Ulla-Mari Lindströmin esittely	32
3.3	Alkusysäys ja yhteinen visio	33
4	PROJEKTI	
4.1	Projektista yleisesti	34
4.2	Projektin vaiheet	35
4.3	Projektisuunnitelma	36
4.3.1	Ideointi ensimmäisessä tapaamisessa	36
4.3.2	Suunnittelu	37

4.3.3	Projektihakemuksen suunnittelu.....	41
4.3.4	Projektisuunnitelma.....	41
4.4	Luvat ja sopimukset	47
4.5	Kuvan käyttöön liittyvät oikeudet.....	48
5	POHDINTA	
5.1	Tulosten ja onnistumisen arviointi.....	49
5.2	Kehittämishaasteet.....	50
5.3	Ammatillinen profiili/tulevaisuuden suunnitelmat	51
5.4	Eettisyys	53
5.5	Itsearviointi.....	55
	KUVALUETTELO	56
	AINEISTOT	59
	LÄHTEET	61
	LIITTEET	63
	Liite 1: Yhteydenotto Ulla-Mari Lindströmille	
	Liite 2: Ehdotukseni Muotoillut Ratkaisut 2012 -ohjelmaan	
	Liite 3: Ideataulu ja portfolio	

1 JOHDANTO

1.1 MISTÄ OIKEIN ON KYSE?

Suunnittelen opinnäytetyönäni yhteisöllisen katutaideprojektin, johon voi yhdistää keramiikkaa. Yhteistyökumppaninani toimii kuvataiteilija Ulla-Mari Lindström, kenen kanssa yhdessä teemme suunnitelman projektista sekä haemme projektille rahoitusta. Toteutus sijoittuu valmistumiseni jälkeiseen aikaan, joten tässä opinnäytetyössäni esitän ehdotuksia siitä, mitä tällainen yhteisöllinen katutaide-teos voisi olla. Etsin myös tekniikoita keraamisen kuvapinnan muodostamiseen sekä keinoja kuinka katutaidetta ja keramiikkaa voidaan yhdistää. Opinnäytetyöni on lähtökohta opiskelujen jälkeiseen elämään, joten pohdin myös omaa ammatillista profiiliani sekä sitä, millä tavoin haluan toiminnallani vaikuttaa ympäröivään maailmaan.

Teen projektisuunnitelman katutaideprojektille, jossa teos suunnitellaan ja toteutetaan yhdessä nuorten kanssa (Kuva 1). urbaani katukulttuuri ja katutaide ovat läheisiä aiheita nuorille, joten se motivoi osallistumaan. Tarkoituksena on käyttää nuorille luonnollisia väyliä kuten sosiaalista mediaa, blogeja, nettisivuja ja virtuaalista ympäristöä suunnittelun apuna, jonka jälkeen teos toteutetaan kaupunkitilaan. Nuoret tekevät kyselyitä, valokuvaavat ja käyttävät 3D-mallinnusohjelmaa ideoidessaan lähiympäristönsä muutosehdotuksia. Ehdotusten joukosta valitaan yksi, joka toteutetaan todelliseen ympäristöön. Teoksen muoto, käytettävä tekniikka sekä kuvapinta suunnitellaan ja toteutetaan yhteisöllisesti nuorten kanssa.

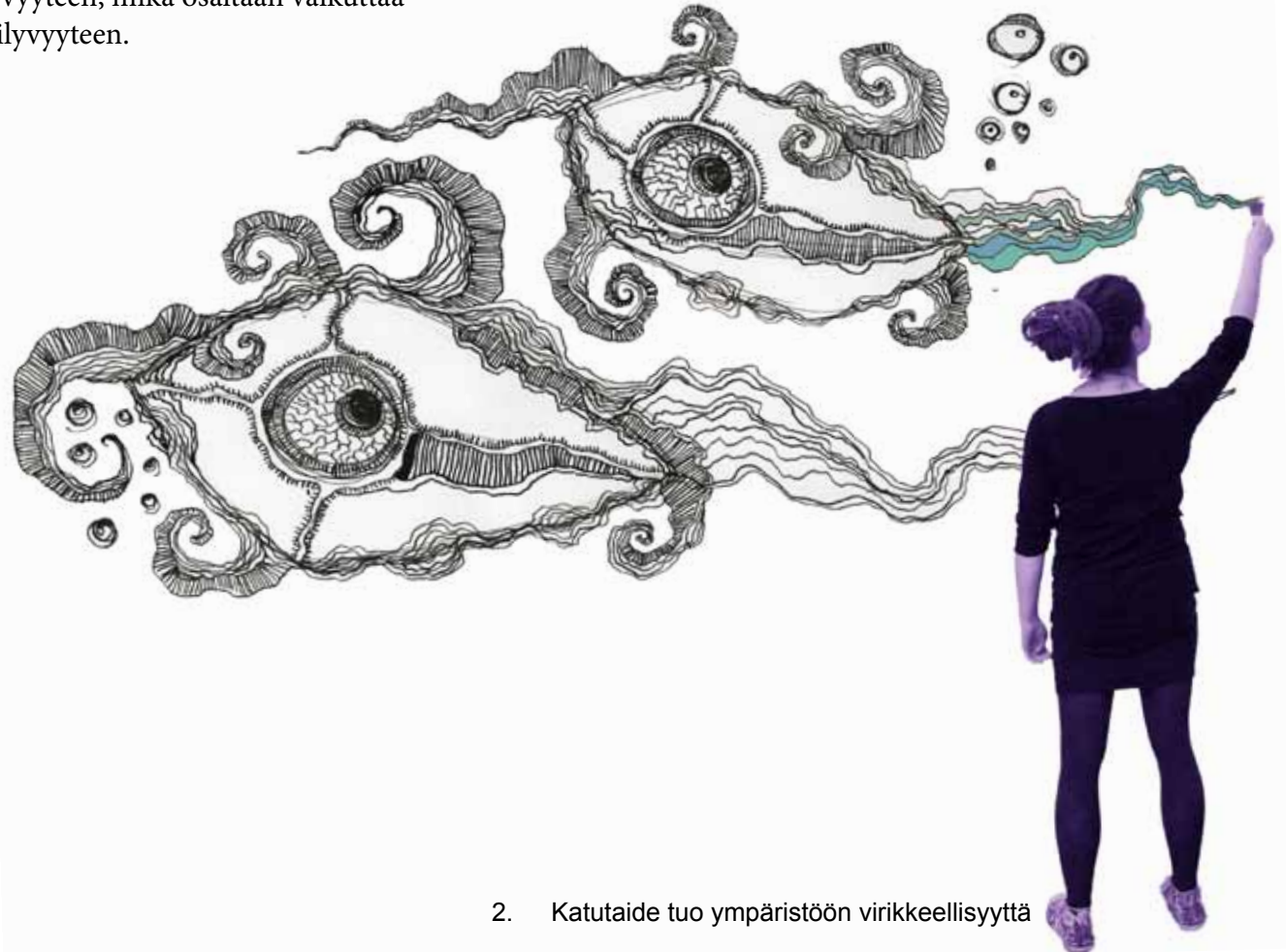

1. Yhteisöllinen katutaideprojekti luo nuorille keinoja vaikuttaa omaan lähiympäristöönsä

1.2 TAVOITTEENA PROJEKTIN SUUNNITTELU

Opinnäytetyön tavoitteena on tehdä suunnitelma yhteisöllisestä katutaideprojektista teinikäisille nuorille. Projektin avulla haluan parantaa katutaiteen mainetta sekä löytää sille laillisia toimintamuotoja. Mielestäni betonilähiöt ovat ankeita kasvuympäristöjä ilman virikkeellisyttä tai mielenkiintoisen näköisiä seiniä, siksi sinne kaivattaisiin kipeästi lisää visuaalisia virikkeitä (Kuva 2). Tyhjää, harmaata ja tylsää seinäpintaa on paljon ja uskon todella, että useimmat meistä eläisivät mieluummin hieman värikkäämmässä ympäristössä. Katutaide on kiinnostava aihe nuorille, joten se motivoi heitä osallistumaan ja kanavoimaan energiaansa asuinympäristöä kehittäviin asioihin. Nuoret saavat samalla huomata omat vaikutusmahdollisuutensa asuinympäristöönsä ja sen viihtyvyyteen, mikä osaltaan vaikuttaa rakennetun ympäristön arvostukseen ja sitä kautta myös säilyvyyteen.

[8] Kun projektiin yhdistetään vielä keramiikkaa, se tuo mukanaan konkreettisen käsillä tekemisen sekä ilon siitä, että näkee käsiensä jäljen. Haluan myös tuoda uusia aiheita ja teemoja keramiikkataiteeseen sekä raikastaa sen imagoa. Tavoitteenani on myös saada katutaiteen aiheita ja tekniikoita keramiikkataiteeseen ja tutkia kuinka näitä kahta voisi yhdistää toisiinsa. Kuvapinnan avulla voidaan myös kertoa paljon ja sillä tavoin ottaa kantaa tärkeisiin aiheisiin. Ulla-Mari Lindströmin ja minun yhteinen visio tämä projektin osalta on perehdyttää nuoria katutaiteeseen ja ohjata heitä ideoimaan ja löytämään keinoja, kuinka he voisivat vaikuttaa ja muokata lähiympäristöään inspiroivammaksi.

2. Katutaide tuo ympäristöön virikkeellisyttä

1.3 AIKAISEMMAT KOKEMUKSET KUVAPINNASTA

Tein Luovan tuotannon projektityönä tekniikkakokeilun, jossa siirsin kuvaa valokopiosta savilaatalle litografia-tekniikalla. Valokopiosta saadaan kuva siirtymään savilaatalle pigmentin ja arabikumin avulla. Löysin ceramic arts daily-internetsivustolta videon, ”Photo lithography on clay”, jossa esitellään kyseinen tekniikka ja sain kipinän tutkia kuvan ja keramiikan liittoa tarkemmin (Kuva 3).

Tuotesarjan suunnittelu -jaksossa sain jatkaa edelleen keraamisen kuvan tuottamista ja suunnittelua. Suunnittelin näyttelyymme Carlson-tavarataloon keraamisen laatan/reliefin, jota voi käyttää maljakkona. Työhön kuului siirtokuvakoristelu, jonka suunnittelin valokuvan pohjalta (Kuva 4).

4. Imprint. Keraaminen laatta näyttelyyn Carlson tavarataloon

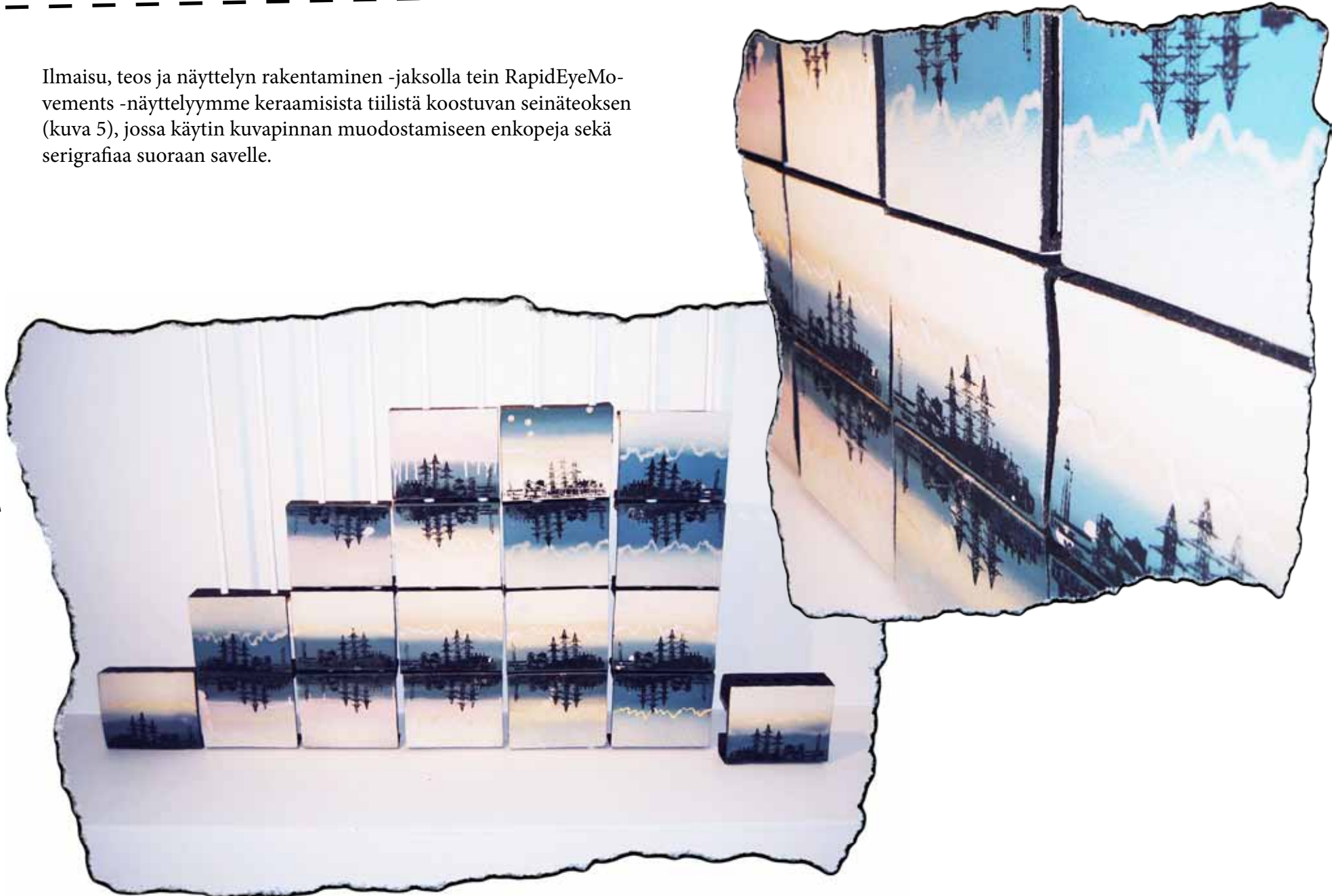

[9]

3. Photo lithography on clay

Ilmaisu, teos ja näyttelyn rakentaminen -jaksolla tein RapidEyeMovements -näyttelyimme keraamisista tiilistä koostuvan seinäteoksen (kuva 5), jossa käytin kuvapinnan muodostamiseen enkojeja sekä serigrafiaa suoraan savelle.

5. Reflection. Keraaminen seinäteos RapidEye Movements näyttelyyn

Ollessani työharjoittelussa Vancouverissa kesällä 2011 sain oppia vielä lisää kuvansiirtotekniikoita ja opinnäytetyön aihe vahvistui entisestään (Kuva 6). Aloitin harjoittelupaikan hakemisen miettimällä, minkälainen paikka olisi sellainen, jossa voisin toteuttaa omia mielenkiinnon kohteitani. Selailin internetistä kuvaa keramiikassa käyttävien taiteilijoiden töitä ja otin yhteyttä mielenkiintoisiin paikkoihin. Yritin ensin löytää harjoittelupaikkaa Suomesta, mutta täältä ei tuntunut löytyvän ketään, kuka tekisi päätoimisesti kuvansiirtoa keramiikalle ja voisi ottaa vielä työharjoittelijan.

Laajensin hakua Suomen ulkopuolelle, jolloin löysin Jasna Sokolovicin teoksia. Pidin erittäin paljon Jasnan tyylistä sekä hänen tavastaan käsitellä kuvaa (Kuvat 7 ja 8). Hänellä ja hänen miehellään on yhteinen kollektiivi nimeltään These Gray Days. Heidän projektinsa näyttivät erityisen kiinnostavilta, koska olen kiinnostunut keraamisesta kuvapinnasta sekä seinäteoksista.

Sain työharjoittelujakson aikana osallistua mielenkiintoiseen HOME-katutaideprojektiin, jossa kiinnitimme magneettisia keraamisia kirjaimia kaupunkiympäristöön, otimme niistä kuvia ja kokosimme kuvat heidän kotisivuilleen. (Kerron HOME-projektista lisää myöhemmin luvussa 2.1 Taustatieto) Teimme myös ravintolaan ”3D-wallpaper” seinäteoksen, jonka valmistamisessa ja kiinnittämisessä sain olla mukana (Kuva 9).

7. Jasna Sokolovicin pulloja/ maljakoita

8. Jasna Sokolovicin seinälaatta

6. These Gray Days -studiolla työskentelyä

9. These Gray Days -kollektiivin seinäteos Gudrun ravintolaan.

1.4 KIIINNOSTUS KUVAAN

Kiinnostukseni valokuvaukseen sekä kuvan ja keramiikan yhdistämiseen sai minut suunnittelemaan opinnäytetyöni aihetta tältä pohjalta. Halusin tehdä jotain uutta, tuoretta ja merkityksellistä. Uudet kokemukseni työharjoittelussa, jossa pääsin osallistumaan keraamisen katutaideprojektin tekoon innostivat ja rohkaisivat minua katutaiteen pariin.

Olen kiinnittänyt paljon huomiota katutaiteen vähyyteen Suomessa, sekä tiukkaan juurtuneisiin negatiivisiin käsityksiin katutaiteesta. Mielestäni taiteen ja kulttuurin monimuotoisuus kuuluvat juuri sinne, missä ihmiset liikkuvat ja viettävät aikaa eli ulos, kaikkien arkiympäristöön. Katsellessani upeita seinämaalauksia esimerkiksi Lontoossa tai Berliinissä, ihmettelen suuresti miksi tällaista ei voisi olla meillä Suomessakin. Kotoinen kaupunkikuvamme muistuttaa enemmänkin harmaata laatikkokaupunkia (Kuva 10), joka ei mielestäni voi olla innostava ympäristö elää. Koin, että tälle epäkohdalle on pakko tehdä jotain.

10. Harmaa laatikko Suomesta vs värikkäämpi laatikko Portugalista

Sen ohella, että ympäristön kuvittaminen on lähellä sydäntäni, olen myös kiinnostunut graafisesta suunnittelusta (kuva 11), sekä kuvapintojen suunnittelusta tietokoneohjelmia apuna käyttäen. Koska halusin aiheeseeni liittyen raportin olevan visuaalinen ja hyvin kuvapainotteinen, pyrin opinnäytetyöni aikana kartuttamaan taitojani myös kuvien tekemisestä Photoshopilla sekä dokumenttien taittamisesta InDesign- ohjelmalla.

Opinnäytetyössäni saan myös hyödyllistä kokemusta yhteistyökumppanin hankkimisesta, johon liittyy oman osaamisen ja idean markkinointi. Verkostoituminen on hyvin tärkeää projektien saamisen kannalta tulevaisuudessakin, joten yhteistyökumppanin tärkeys korostuu juuri verkostojen luomisessa. Yhteistyökumppanin kannalta yhteistyö on hedelmällinen uusien ideoiden ja projektien kannalta. Halusin myös päästä jyvälle projektin suunnittelusta sekä siitä, kuinka katutaideprojekteja tehdään ja mitä asioita niiden suunnittelussa tulee ottaa huomioon. Tartuin tällaiseen aiheeseen siksi, että juuri katutaideprojektien suunnittelu ja toteuttaminen tuntuvat sellaisilta, mitä haluaisin tulevaisuudessa tehdä.

Valitsin aiheen alun perin omien kiinnostusteni sekä hallitsemieni tekniikoiden pohjalta. Opinnäytetyön merkitys on kuitenkin paljon laajempi kuin vain omien taitojen karttuminen sekä oman luovan työskentelyprosessin kehittäminen. Saan opinnäytetyössäni ammatillisia valmiuksia opintojen jälkeiseen elämään ja se tuo minulle tärkeää ammattitaitoa yhteisöllisestä toiminnasta sekä oman osaamisen markkinoinnista. Toivottavasti voimme myös projektillamme auttaa ja tuoda iloa edes jonkun turhautuneen nuoren elämään.

1.5 PROJEKTIN HAASTEET JA VALMIUDET

Suurimpia haasteita katutaideprojektin suunnittelussa tulee olemaan rahoituksen ja lupien saaminen. Yleiset asenteet varsinkin virkamiestasolla ovat epäilevän negatiivisia kun puhutaan katutaiteesta, eikä näitä syvälle kulttuuriimme juurtuneita asenteita ole helppo muuttaa. Alkuun pääsy voi olla todella takkuista ja hidasta, kun joutuu taistelemaan oman päämääränsä puolesta (Kuva 12). Myös rahoituspäätösten viivymisestä seuraa ongelmia, koska usein toiminta täytyy käynnistää ennen päätöksen valmistumista, jos aiotaan päästä ripeästi toimeen (Anttila 2001).

Haasteena voi olla myös nuorten motivointi projektiin. Vaikka aihe kuulostaisikin heidän mielestään kiinnostavalta, mielenkiinnon ylläpitäminen vaatii pitkäjänteisyyttä. Muita projektiin liittyviä riskejä voi syntyä jos tavoitteet ovat puutteellisesti tai väärin määritellyt, projekti ei saa käyttöönsä riittävää asiantuntijuutta tai projektikokemuksen puutteesta (Kuvio 13).

Valmiuksina on erittäin mielenkiintoinen aihe, johon ainakin itselläni riittää motivaatiota. Se on kuin suuri unelma tai haaste, jonka eteen täytyy taistella, mutta toteutuessaan tuottaa paljon hyvää. Minulla on myös hyvä yhteistyökumppani, kenellä on tietoa ja kokemusta apurahahakemusten kirjoittamisesta sekä ideoita siitä, mistä rahoitusta voisi hakea. Toisen ihmisen tuki on erittäin tärkeää eteenpäin pääsyn kannalta, varsinkin silloin kun omat verkostot taiteen kentällä ovat vielä vähäiset.

12. Tavoitteen saavuttaminen voi olla takkuinen prosessi

1.6 SWOT-ANALYYSI

- *MOTIVOIVA AIHE
- *OMAN AMMATTITAIDON KÄYTTÄMINEN
- *ITSENSÄ KEHITTÄMINEN
- *AIEMPI KOKEMUS
- *HAASTEET
- *HYÖDYNNETTÄVYYS TULEVAISUUDESSA
- *HALU PARANTAA MAAILMAA

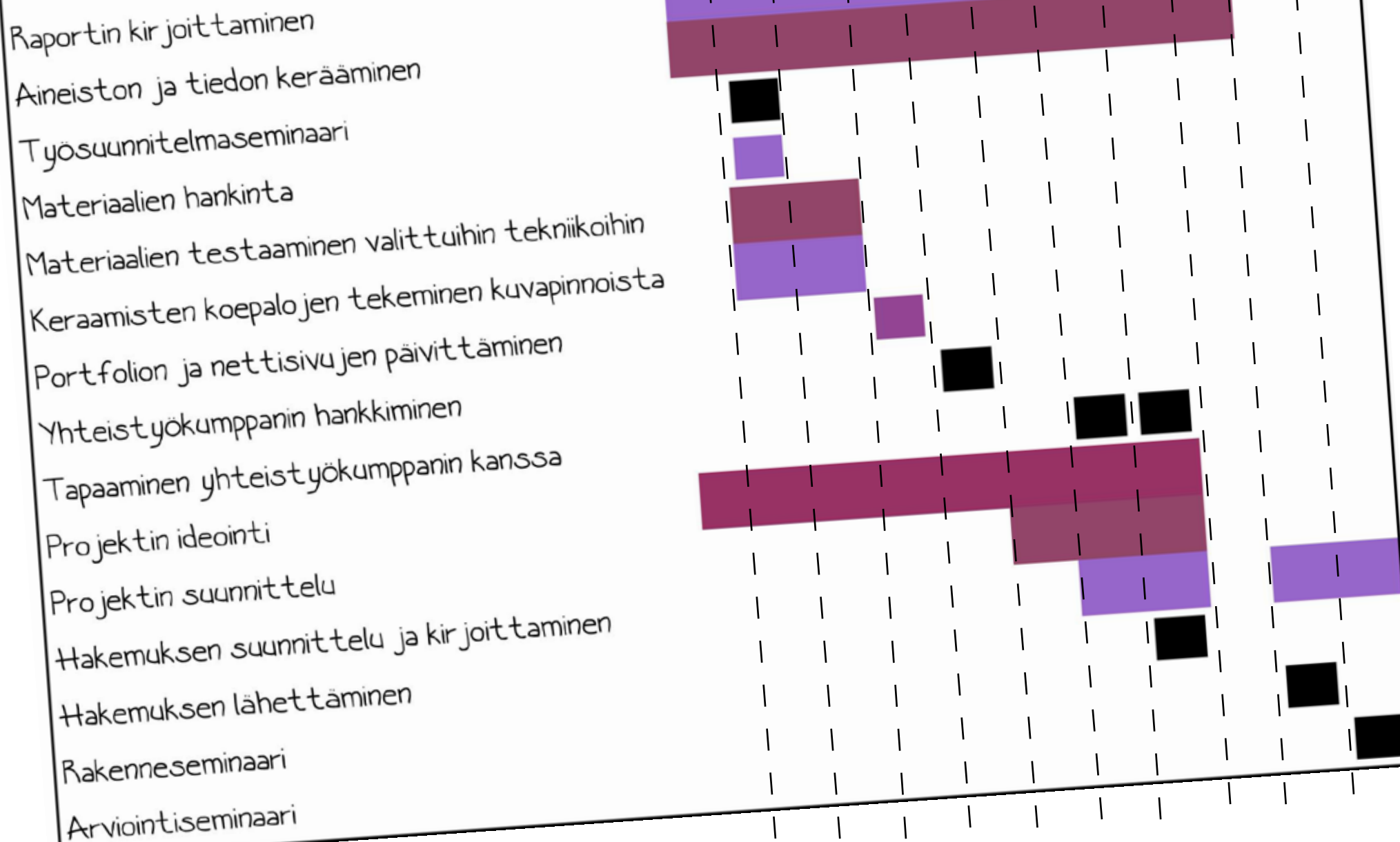
- *VERKOSTOITUMINEN
- *ASIAKASSUHTEIDEN LUOMINEN
- *PROMOOTIO
- *NÄKYVYYS
- *ÄINEISTON HYÖDYNNETTÄVYYS
- *NUORIA MOTIVOIVA AIHE

- *HENKINEN JA FYYSSINEN JAKSAMINEN
- *YLLÄTTÄVÄT ONGELMAT → AIKATAULUN TAI KUSTANNUSLASKELMAN PETTÄMINEN
- * TOTEUTUS EI ONNISTU SUUNNITELLUSTI
- *TOTEUTUKSEEN PÄÄSYN HITAUTS

- *JOS RAHOITUSTA EI LÖYDYKÄÄN
- *LUVAT JA SOPIMUKSET
- *RISTIRIITATILANTEET YHTEISTYÖKUMPPANIN KANSSA
- *TEKNISET ONGELMAT
- *KUSTANNUSARVION TAI AIKATAULUN PETTÄMINEN
- *LOPPUTULOS EI OLEKAAN HALUTUNLAINEN
- *ONGELMAT TYÖN ASENNUKSESSA
- *NUORTEN MOTIVOINNIN HAASTEET

13. KUVIO. Swot-analyysi opinnäytetyöstä

AIKATAULU 2012

2 KERAAMINEN KUVA JA KATUTAIDE

Aion yhdistää keramiikkaa ja katutaidetta. Tässä luvussa kerron, kuinka keraamisia materiaaleja voidaan käyttää katutaiteessa. Hyödynnän katutaiteessa käytettyjä tekniikoita keraamisen kuvapinnan muodostamisessa.

2.1 TAUSTATIETOA KATUTAITEESTA

Suuri osa opinnäytetyöni taustatiedosta on kokemusperäistä tietoa, joka perustuu omiin havaintoihini siitä, miten monimuotoiselta visuaalinen ympäristömme voisi näyttää. Pidän kovasti ideasta, miten kesällä 2011 Helsingissä ollut URB11 näyttely oli rakennettu, koska siinä näyttelytilana toimi koko kaupunki (Kuva 17). Mielestäni taide saa näkyä katukuvassa ja olla läsnä kaikkialla. Taide kuuluu kaikille ja kaikkialle, ei pelkästään suljettujen ovien sisälle gallerioihin ja museoihin.

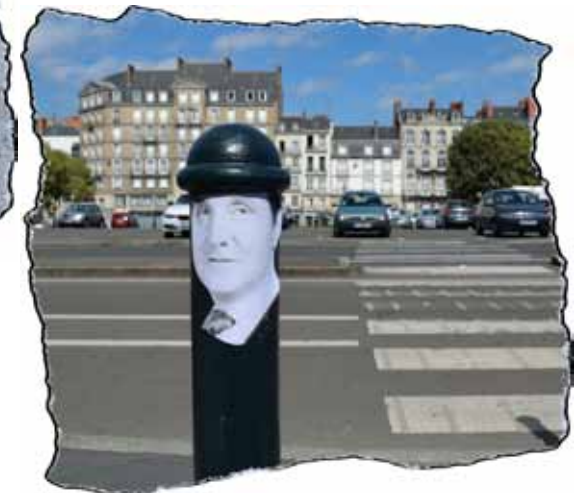
Olen myös tutustunut katutaidetta ja katutaiteilijoita käsitteleviin blogeihin, elokuviin sekä kirjallisuuteen. Hyviä katutaideblogeja, joihin on koottu kuvia katutaiteesta ympäri maailmaa, ovat mm. Global Street art sekä Street art utopia. Olen saanut paljon inspiraatiota ja innoitusta juuri näiden blogien kautta, sillä niihin on koottu kuvia katutaiteesta ympäri maailmaa. Pidän juuri katutaiteen oivaltavuudesta (kuvat 15 ja 16) ja kantaaottavuudesta, mitä blogien kuvissa näkyy paljon. Teosten kieli on missä päin maailmaa tahansa ymmärrettävää, sillä sanoma tulee visuaalisesti esille. Tällä tavoin myös toisissa kulttuureissa elävien ihmisten ajatuksista voi oppia jotain ilman kielimuurin esteitä.

17. Urb11 - näyttely Helsingissä 2011

15. OakOak, Ouchhh

16. OakOak, John Steed

Minua innoittavia katutaiteilijoita ovat esimerkiksi Banksy, Blu (Kuva 18) ja OakOak. Eräs inspiroiva katutaide-elokuva on Exit through the gift shop, jossa kerrotaan esimerkiksi Banksyn työskentelystä katutaiteilijana. Elokuva oli hyvin opettavainen ja mielenkiintoinen, koska siitä tulee hyvin esille se, miten harrastustoiminnasta ja omasta intohimosta tulee elämäntehtävä. Lopulta työlleen saa tunnustusta ja suuren luokan mainetta. Liian suurten riskien ottaminen kuitenkin voi myös kostautua. Hyvä katutaidekirja on esimerkiksi Street Scetchbook, jossa on näkyvissä myös luonnokset ja ideat teosten taustalla. On mielenkiintoista nähdä, miten erilaiset tarinat ja hahmot syntyvät.

18. Suuret seinämaalaukset ovat yksi osa katutaidetta, Camden Town, Lontoo

Projekti, johon itse pääsin osallistumaan työharjoittelussani Vancouverissa, oli HOME-projekti, joka koostui magneettisista keraamisista kirjaimista eli tageista (Kuva 19). Tagi on seinään kirjoitettu nimimerkki ja meidän tagimme olivat tehtyjä keramiikasta ja niitä pystyy kiinnittämään magneetin avulla metallisiin elementteihin, esimerkiksi lyhtypylväisiin. Teimme H, O, M, ja E kirjaimia piparkakkumuottien avulla savesta kaulitusta levystä leikkaamalla. Kirjaimet lasitettiin, poltettiin keramiikaksi ja niiden taakse kiinnitettiin magneetti. Kirjainten taakse on myös leimasimella painettu teksti ”These Gray Days”, jonka on tarkoitus johdattaa kirjaimen löytäjä kyseisille nettisivuille. Kiinnitimme niitä ulos katujen varsille merkityksellisiin paikkoihin, niin että kirjaimista muodostui sana HOME, joka merkitsee kotia. Projektin tarkoituksena oli olla vaihtoehtoista promootiota sekä keraamista katutaidetta.

Olin mukana valmistamassa kirjaimia sekä kiinnittämässä niitä katujen varsille. Otin paljon myös valokuvia nettisivuja varten. (<http://thesegraydays.com/?p=976>). Vein kirjaimia myös Helsinkiin, jolloin projekti laajeni mannertenväliseksi.

Rahoitusta he saavat pääosin apurahojen sekä hankkeiden kautta, mutta myös tuotteiden myynnistä. HOME-projektia varten he saivat suuren apurahan The Canada council of arts – taholta, vaihtoehtoiseen promootioon (TheseGrayDays). Sain omaan projektini suunnitteluun esimerkkiä siitä, että keramiikasta voi tehdä myös katutaidetta ja sille on mahdollista saada vielä rahallista tukea. Projekti täytyy vain perustella hyvin ja kaupalliset päämäärät projektin suhteen auttavat huomattavasti hakemuksen läpimenemisen kanssa.

[19]

19. HOME -kirjaimet

Olen myös etsinyt esimerkkejä toteutuneista projekteista ja hankkeista jotka liittyvät aiheeseemme. Toinen hyvä esimerkki HOME-projektin lisäksi on helsinkiläinen Multicoloured dreams –liike. Se on Visuaalinen projekti, joka käyttää kaupungin väliaikaisia rakennelmia taiteen pohjina ja gallerioina. (Multicoloured Dreams.)

Kun katselee ympärilleen, voi huomata että kaupunki on täytetty vanerista tehdyillä rakennustyömaa-aidoilla. Tyhjät seinät ovat täydellinen pohja merkitykselliselle ja visuaalisesti vetoavalle katutaiteelle. (Kuvat 20 ja 21). Koska Helsingin politiikka on ollut erittäin tiukka graffiteja ja muuta laittomasti tehtyä katutaidetta kohtaan, kaupungilta jää helposti puuttumaan visuaalinen moniulotteisuus sekä erilaiset visuaaliset ilmaisukeinot ja tyyli. (Multicoloured Dreams.)

Multicoloured Dreams on ääni julkisen tilan visuaalisen kulttuurin kehittämiseksi, mutta ei tue laittomasti tai omaisuutta tuhoavalla tavalla tehtyä taidetta. Lupa kysytään jokaiselle taideteokselle sekä taiteilijat tekevät ensin luonnokset joiden hyväksymisen jälkeen ne toteutetaan. Multicoloured dreams kerää paikkoja, jonne katutaidetta voidaan toteuttaa. Liikkeen facebook-sivuilla kuulutetaan taiteilijoita joista kootaan ryhmiä ja työt valitaan huolellisesti. Lupien saamiseksi otetaan yhteyttä Helsingin kaupunkiin sekä rakennustyömaa-aidojen omistajiin joiden kanssa tehdään sopimukset. Liike etsii sponsoreita ja toimii sponsoreiden rahoituksella sekä apurahoilla. (Multicoloured Dreams.)

20. Multicoloured Dreams, Gatekeepers, Helsinki

21. Multicoloured Dreams, Sleepingtree, Helsinki

NeSpoon on puolalainen taiteilija, joka tekee keraamista katutaidetta. Eräs hänen projekteistaan on nimeltään jewellery of the public space. Hän kertoo että hänen projektinsa tavoitteena on saada julkiset tilat näyttämään paremmilta, aivan kuten korutkin ovat ihmisten kaunistautumista varten. Hän haluaa työllään saada ihmiset hymyilemään ja tuntemaan olonsa paremmaksi. Hänen töistään suurin osa on sijoitettu puistoihin ja hän käyttää materiaalinaan keramiikkaa (Kuvat 22-25). (NeSpoon.)

Hän käyttää ympäristön rosaisuutta tehokeinona taiteessaan, joka toimii mielestäni kauniisti keramiikan kanssa.

23. NeSpoon: Kojelowa 1

24. NeSpoon: Kojelowa 2

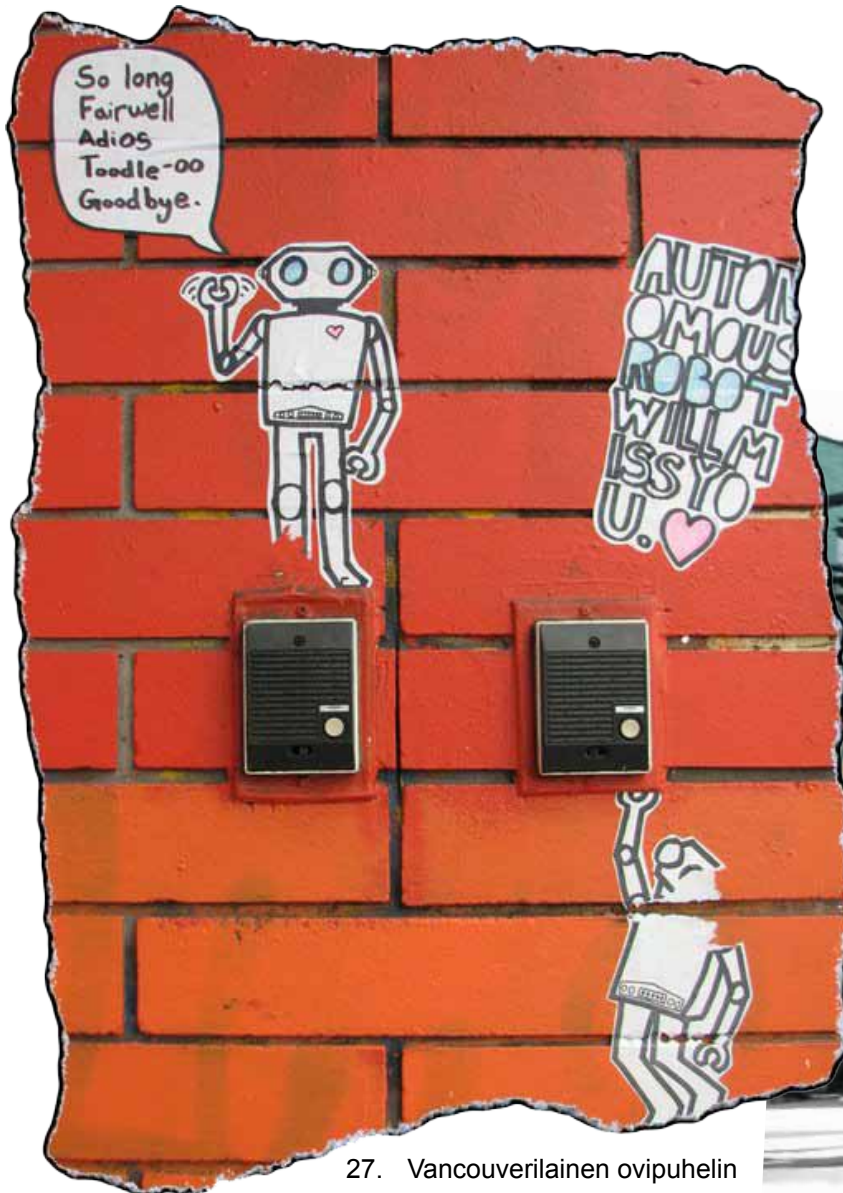
25. NeSpoon: Porcelana 3

22. NeSpoon: Porcelana

2.2 KATUTAIDE JA SIINÄ KÄYTETTÄVÄT TEKNIIKAT

Katutaide sisältää perinteisten graffitien ja seinämaalausten lisäksi paljon muutakin. Käytettyjä tekniikoita ovat esimerkiksi veistokset, sabluunoilla tehdyt kuvat, tarrat, julisteet, videotaide, ”guerilla” taide eli sissitaide ja katuinstallaatiot. Tyypillisesti termi katutaide tarkoittaa julkisen tilan nykytaidetta ja se halutaan erottaa vandalismista. Katutaideartistit asettavat taiteen yhteyteen, jossa sitä ei olla totuttu näkemään. Katutaiteilijat eivät niinkään pyri muuttamaan taideteoksen määritelmää vaan kyseenalaistamaan olemassa olevaa ympäristöä taiteen kielellä. He yrittävät saada työnsä kommunikoimaan olennaisista aiheista ihmisten kanssa keinoilla, jotka on kerrottu visuaalisen esteettisillä arvoilla, mutta olematta kuitenkaan kahlittuna niihin. (Street art.) Katutaiteilijat katsovat ympäristöä uusin silmin, eri näkökulmista ja he käyttävät koko maailmaa kuin suurena kankaanaan (Kuva 26). Katutaide on oivalluksia tavallisessa katukuvassa (Kuva 27) ja juuri näitä arkiympäristön oivalluksia haluaisin tämän meidän projektimmekin olevan tulvillaan.

27. Vancouverilainen ovipuhelin

26. Camden Town, Lontoo

2.3 TEORIATIETOA KERAAMISEN KUVAN TEKEMISESTÄ SEKÄ TEKNIKOISTA

Kerron tässä esimerkkinä muutamista keraamisen pinnan koristelumenetelmistä, joita olen itsekin käyttänyt. Katutaiteessa käytettäviä tekniikoita voi myös hyvin käyttää keraamisen kuvapinnan muodostamiseen. Keraamista kuvapintaa saa aikaan samoilla metodeilla: sabluunoilla, maalaamalla ja ruiskuttamalla.

Engobekoristelu eli värillisten lietteiden käyttäminen koristeluun on eräs kaikkein vanhimpia, mutta myös ekspressiivisimpiä tekniikoita. Niitä voi käyttää myös ilman lasitetta, jolloin esineen pinta näyttää viimeisteltynä kuivalta. Väriykseltään vaalea savimassa antaa hyvän pohjan voimakkailla väreille. Toisaalta tumman savimassan voi myös päällystää ensin valkoisella savilietteellä. Liettekoristelun voi tehdä monella tavoin: lietteen voi kaataa, esineen voi kastaa lietteeseen, lietteen voi maalata, ruiskuttaa, töpöttää sienellä ja pursottaa esineen pintaan. Useampia tapoja yhdistelemällä saadaan eloisia ja jännittäviä pintoja. Lietteen voi värjätä joko metallioksideilla tai valmiilla keramiikkaväreillä. Koska kaupallisesti valmistetut väripigmentit ovat suhteellisen vakaita ja antavat hyvän värin, ne sopivat erinomaisesti savimassojen ja koristelietteiden värjäämiseen. Valkoiseen pohjalietteeseen lisätään noin 10-15 prosenttia väriainetta. (Mattison 2003, 134-139, 176).

Silkkipainomenetelmässä mustetta tai keraamista pigmenttiä puristetaan kehikkoon pingotetun seulakankaan lävitse saven tai paperin pintaan. Epäsuorassa painossa kuva painetaan aluspaperille tai muulle alustalle, joka siirretään keraamiseen esineeseen. Kuva voidaan myös painaa suoraan seulalla keraamiseen pintaan savilietteitä, oksideja, pigmenttejä, lasitteita tai emalivärejä käyttäen. Painokaavion eli sabluunan teko tapahtuu yksinkertaisimmillaan siten, että paperille piirretty kuvio leikataan terävällä askarteluveitsellä irti ja värilietteitä, oksideja tai lasitteita maalataan tai painetaan kaavion lävitse keramiikan pintaan. Lasertulostimia ja erikoispäällysteisiä siirtopapereita käyttämällä miltei mikä tahansa kuva pystytään painamaan keraamiseen esineeseen tai veistokseen. Kuvankäsittelyohjelmilla voi luoda kuvia jotka voi siirtää jännittäviksi ja kiehtoviksi koristeiksi keramiikkaan. (Mattison 2003, 158-159, 166.)

Sabluunoita voi myös käyttää niin, että väri ruiskutetaan sabluunan läpi esineen pintaan. Retussiruisku (Kuva 28) eli kynäruisku on pieni, ilmanpaineella toimiva ruisku, jolla voidaan suihkuttaa musteita, värejä tai hienojakoista maalia. Retussiruiskulla voidaan saada aikaan hyvin hienoja väriliukuja ja pehmeitä siirtymiä. (Retussiruisku.)

28. Lempityövälineeni kynäruisku

Tein koepaloja, joissa testasin tekniikoiden toimivuutta käytännössä. Käytin Sanomalehdestä ja piirtoheitinkalvoista tehtyjä sabluunoita, pensseleitä, maalin valuttamista ja roiskeita sekä kynäruiskua kuvapintojen tekemisessä (Kuvat 29-33).

Koepalojen materiaalina PRNM 420 mustasavi 0 -2 mm samotilla.

Koristelussa käytetyt materiaalit:

Valkoinen engobe:

Pallosavi 50 %

Kaoliini 50 %

+pigmentti 5 ja 10 %

Brolling Tummanvihreä 7008 Co+Cr (max. polttolämpötila 1350 astetta)

Brolling Sinivihreä 7004 Co + Cr + Al (max. polttolämpötila 1350 astetta)

Brolling Violetti 9003 Sn + Cr (max. polttolämpötila 1250 astetta)

Brolling Zirkonoranssi 5004 Zr + SiCd (max. polttolämpötila 1250 astetta)

Brolling Pinkki 3050 Sn + Ca + Si + C (max. polttolämpötila 1250 astetta)

30. Raapetekniikalla ja kynäruiskulla kuvioituja koelaattoja

31. Käsmaalattuja koelaattoja

32. Sabluunalla ja kynäruiskulla kuvioituja koelaattoja

29. Sabluunalla ja kynäruiskulla kuvioitu koelaatta

33. Kynäruiskulla, käsmaalamalla ja raapetekniikalla kuvioituja koelaattoja

2.4 TYÖTURVALLISUUS PROJEKTISSA

Projektia suunnitellessa on työturvallisuuseikat huomioitava varsinkin niiden nuorten osalta, jotka projektiin osallistuvat. Projektissa vastuu turvallisuudesta on projektin vetäjillä, eli tässä tapauksessa minulla ja Ulla-Mari Lindströmillä. Meidän täytyy huolehtia siitä, että työskentely sujuu turvallisesti. Varsinkin vilkkaampien teini-ikäisten kanssa voi tulla ylimääräistä sähköä, joka aiheuttaa riskitilanteita.

Keramiikan valmistusprosessissa riskit liittyvät yleensä myrkyllisten aineiden joutumisesta elimistöön ihon, suun tai hengitysteiden kautta. Työskentelyprosessissa voi turvallisuusasiat ottaa kuitenkin huomioon materiaalien ja tekniikoiden valinnoilla. Itse olen yleensä käyttänyt menetelmää, jossa valkoista engobeä värjätään teollisilla pigmenteillä, jotka ovat tutkittuja ja turvallisempia kuin värimetallioksidit. Haluan myös pitää materiaalit mahdollisimman yksinkertaisina ja pärjätä vain muutamalla perusraaka-aineella. Kun kuvan painaa esineen pintaan esimerkiksi suoraan seulalla eikä siirtokuvalla, ei tarvitse käyttää liuottimia, vaan pärjää melko turvallisilla raakaaineilla.

Turvallisuus edellyttää aina käyttöturvallisuuden huomioimista ja valmistajan ohjeiden noudattamista. Muutenkin työskentelyssä on muistettava asialliset suojavälineet kuten hengityssuojain (Kuva 34) ja suojäkäsineet sekä tarvittaessa silmien suojaus. Myös työtilojen siisteys ja työskentelyn suunnittelu etukäteen estävät ylimääräistä sähköä ja vahinkojen syntyä.

34. Varoituskyltit eivät ole vain huvin vuoksi

2.5 KERAMIIKAN KÄYTTÖ KATUTAITEESSA

Materiaalien ja käytettävien tekniikoiden valinta riippuu paljon käyttötarkoituksesta. Saven valitsemiseen vaikuttaa paljon se, millaisia ominaisuuksia massalta toivoo. Jos teos sijoitetaan ulkotiloihin, sen on kestävä sopivassa määrin säänvaihteluita ja inhimillisiä hyökkäyksiä. Sen täytyy olla riittävän painava tai se täytyy ankkuroida jalustaan jollakin tavalla, ettei tuuli kaada sitä. Karkeajakoisemmat savet, jotka eivät väännä ja sietävät hyvin lämpöshokkeja, sisältävät samottia tai hiekkaa. Kivitavaramassat on valmistettu eri savilaatujen, mineraalien ja hiekan tai samotin sekoituksista. Korkeassa lämpötilassa tapahtuvan polton jälkeen kivitavaran tiiviys ja painavuus saavat sen tuntumaan kiveä. Kivitavaran kestävyys, lujuus ja vedenpitävyys tekevät siitä ihanteellista materiaalia ulkokäyttöön. (Mattison 2003, 11, 22, 116.)

[26] Katutaiteeseen ehkä parhaiten sopivia rakennelmia ovat laatoista ja reliefeistä koostuvat seinäteokset. Myös erilaisista tiilistä ja elementeistä saa koottua mielenkiintoisia arkkitehtonisia kokonaisuuksia, jotka sopivat katukuvaan.

Laattoja on käytetty tuhansia vuosia koristamaan koteja ja kaupunkia. Laatoilla koristellaan lattioita, tuodaan vaihtelua rakennusten julkisivuihin ja kaunistetaan kirkkojen kupoleita. Niiden tasainen pinta tarjoaa erinomaisen alustan seinämaalauksen kaltaisille koristeluille (Kuva 35). Laatat voidaan koristella yksitellen tai paneelille voidaan maalata suurempi kokonaisuus. (Mattison 2003, 114.)

Keraamiset teokset on asennettava turvallisesti sekä teoksen että yleisön turvallisuuden vuoksi. Jokaisen teoksen kohdalla on otettava huomioon sille ominaiset ongelmat ja erityisnäkökohdat, mutta yleisesti liimaaminen tai sementoiminen ja pultti- tai ruuvikiinnitys ovat eniten käytettyjä asennustapoja. (Mattison 2003, 118.)

Ilmaston vaikutus teoksen kestävyys on keramiikalle haaste. Useimmiten katutaideteokset sijoittuvat ulkotilaan tai siihen verrattavissa olevaan tilaan, jolloin ilman lämpötila ja kosteus vaihtelevat hyvinkin suuresti. Varsinkin Suomen olosuhteissa, missä meillä on talvi ja pakkasta, tämä on suunnittelun kannalta haasteellista. Jos vettä pääsee imeytymään materiaaliin ja pakkasella se sitten jäätyy, laajetessaan se rikkoo esineen. Teoksen voi antaa vähitellen hajotakin, jolloin se elää ja muuttuu ympäristön mukaan. Tämä tuo teokseen rouheutta ja yllätyksellisyyttä. Mitä teokselle voi ikinä tapahtuakin, sen täytyy olla kaikkien osapuolten tiedossa, ettei se tule maksajalle yllätyksenä. Suunnitellessa on myös otettava huomioon, ettei teoksen hajominen aiheuta vaaraa kenellekään.

35. Koelaatta, jonka kuvioinnissa on käytetty enkopeja, pigmenttejä sabluunoita sekä kynäruiskua.

MITÄ SE VOISI OLLA?!

2.6 MITÄ PROJEKTI VOISI OLLA?

Idea 1:

Olen ajatellut projektin teoksen olevan seinään kiinnitettävä, osista koostuva suurempi kokonaisuus kaupunkitilaan, Suomessa. Teos sijoittuu ulkotilaan tai siihen verrattavissa olevaan tilaan (alikulukäytävä, sisäpiha yms.), jolloin elementit altistuvat säiden vaihteluille. Esittelin edellisessä luvussa asioita, joita on otettava huomioon kun ilmasto-olosuhteet ovat haasteellisia.

Teos voisi rakentua keraamisista elementeistä kuten tiilistä, laatoista tai reliefeistä. Mielenkiintoista olisi myös yhdistää työhön mahdollisesti muita materiaaleja, kuten kasveja tai sammalta (Kuva 36) tai esimerkiksi valoja. Projektissa käytetään valokuvausta teoksen suunnittelun työkaluna ja nuoret voivat valita aiheet kuviin, jolloin teos ilmentää heidän näkemystään hyvästä katutaide teoksesta. Muokkaamme kuvat tietokoneohjelmien avulla työn sekä tilan tyyliin sopiviksi ja voimme lisätä kuva-aiheisiin esimerkiksi piirrosta sekä yhdistellä erilaisia tekniikoita kuvapinnan muodostamisessa.

Idea 2:

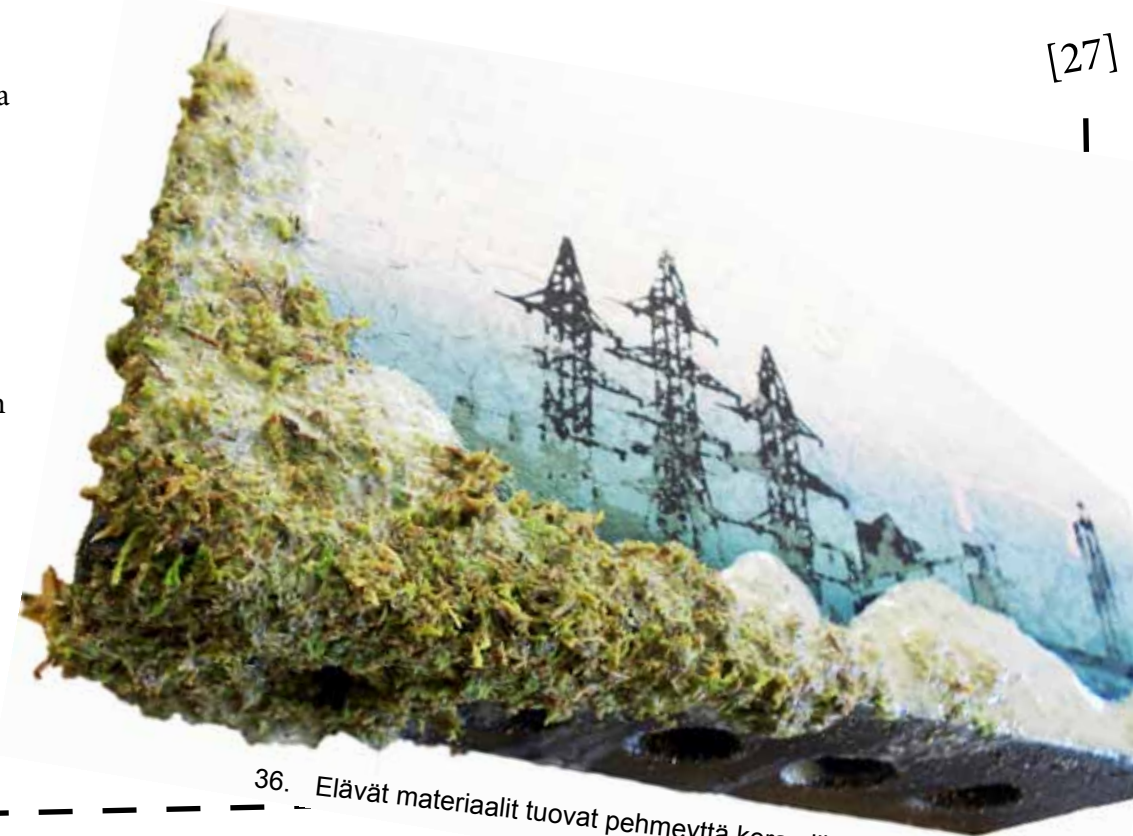
Taidenäyttely katutilassa, jossa on hyväksyttävää se, että teokset muokkautuvat ihmisten mukaan. Ne saavat jatkua ja muuntautua töherryksistä ja pakkasen aiheuttamat halkeilut sekä pintaan muodostuva sammal tuovat teokseen enemmän elävyyttä. Tällöin keramiikan hajallisuus täydentää teosta.

Idea 3:

Työpaja, jossa nuoret ottavat kuvia lähiympäristönsä yksityiskohdista ja paikoista, joita he haluaisivat elävöittää. Nuorten ottamia kuvia painetaan keramiikalle. Keraamisista elementeistä kootaan teos tai ne sijoitellaan ympäri kyseessä olevaa aluetta. Paikkaa, josta kuva on otettu verrataan keraamiseen elementtiin, kumpi säilyy pidempään. Keramiikan ikuisuutta voidaan hyödyntää tällä tavoin, sillä voidaan kertoa jotain tästä ajasta tuleville sukupolville.

Idea 4:

Katutaideprojekti voisi olla myös sellainen, jossa pieniä savesta tehtyjä hahmoja tai elementtejä asetellaan kaupungille merkityksellisiin paikkoihin. Annamme palan savea jokaiselle osallistujalle. Ihmiset muokkaavat haluamansa hahmot ja asettelevat niitä mielenkiintoisiin, ajatuksia herättäviin paikkoihin. Ideana on, että osallistujat ottavat kuvia miniatyyrihahmoista erilaisissa tilanteissa ja lähettävät kuvat meidän blogiimme. Tämän jälkeen savihahmot tuodaan valmiiksi osoitettuun paikkaan, jossa keräämme ne ja kokoamme niistä suuren yhteisöllisen taideteoksen. Luonto muovaa hahmoja päivä päivältä erilaisiksi, jolloin voimme seurata teoksen muuntautumisprosessia. Haluamme rohkaista ihmisiä ajattelemaan "laatikon ulkopuolelta" ja löytämään merkityksen yksinkertaisillekin asioille arkiympäristössä, katsomaan tuttua ympäristöä uusin silmin, eri perspektiivistä ja käyttämään mielikuvitusta sekä kertomaan tarinaa kuvien kautta.

36. Elävät materiaalit tuovat pehmeyttä keramiikkaan

2.7 TEOKSEN SÄILYVYYDEN ONGELMAT

Kuten jo luvussa 2.5 totesinkin, Suomen sääolosuhteet vaativat materiaailta paljon. Teoksen sijoituksessa ulkotiloihin on myös muitakin ongelmia kuin ilmasto, kuten keraamisten elementtien säilyvyys ulkona ilman valvontaa (Kuva 37). Ilkivalta on huomattavan yleistä ja sitä on hyvin vaikeaa torjua jos teos on sijoitettu ulos, tilaan jossa kenellä tahansa on pääsy teoksen luokse. Tähän voisi vaikuttaa teoksen sijoittelulla paikkoihin, joissa on valvontaa, esimerkiksi toreille tai sisäpihoille. Tämä kuitenkin syö sitä ajatusta että taide viedään kaikkialle ja etenkin sinne missä sitä ympäristön virikkeellisyyttä eniten tarvitaan, syrjäisimmillä lähiöalueilla kun usein valvontaa ei ole.

Teoksen voisi myös sijoitella niin, että luoksepääsy ei ole helppoa, esimerkiksi hyvin korkealle. Teoksen aitaaminen menee taas jo liian pitkälle, eikä ajatus vapaasta ja kaikille yhteisestä taiteesta sillä tavalla välity kenellekään. Mutta entä jos teoksen hajallisuus olisi tarkoituksen mukaista? Siitä voisi tulla hajoamisen myötä kokonaan uusi teos, joka kertoo uutta tarinaa. Siihen ilmestyvät spraymaali- ja tussitöhrät kuuluisivat teokseen osana sitä ja teos voisi muokkautua sekä uudistua koko ajan ympäristön vaikutuksesta.

Hajottaminen voisi olla myös osa teoksen aihetta. Teoksen kautta voidaan tutkia ihmisten käyttäytymistä ja selvittää, millaisissa paikoissa, millaisia teoksia ja millaiset ihmiset teoksia rikkovat. Suunnittelussa voitaisiin vedota myös käänteispsykologiaan. Jos joku on kiellettyä, se luultavasti kiinnostaa enemmän? Jos esitämme julkisesti, että tässä on taideprojekti, jossa tutkimme teoksen säilyvyyttä eri olosuhteissa ja kehoitamme ihmisiä hajottamaan ja sotkemaan. Samalla voidaan tutkia, millainen tämän elementin pitäisi olla, että ihmiset jättäisivät sen rauhaan ja vaikuttaako käänteispsykologian käyttö ihmisiin.

Projektin kautta voisimme antaa myös vastuuta nuorille omasta asuinalueestaan. Jos he itse pääsevät osallistumaan oman asuinalueensa kehittämiseen ja viihtyisyyteen he myös arvostavat rakennettua ympäristöä aivan toisella tavalla. Tuskin kukaan haluaa pistää palasiksi teosta, jota on itse ollut mukana tekemässä. Tavoitteenahan on, että nuoret pitäisivät huolta omastaan, kun ovat päässeet toteuttamaan ja vaikuttamaan oman ympäristönsä viihtyvyyteen. Haluan kuitenkin vielä tarkentaa, että ilkivaltaa tekevät kaikenikäiset, eivät pelkästään nuoret.

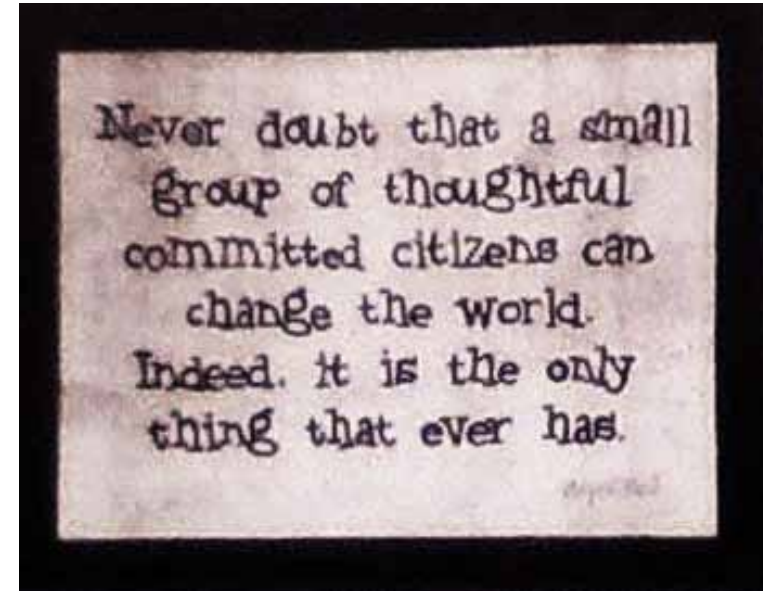

2.8 LAILLINEN KATUTAIDE

Minun ja Lindströmin suunnitteilla oleva projekti tulee olemaan hyväksyttyä katutaidetta. Haluamme saada ihmiset ymmärtämään vandalismin eron katutaiteesta, jonka avulla pyrimme saamaan katutaiteelle hyväksyntää. Katutaiteesta tulee hyväksyttyä ja luvallista silloin kun siinä ei tuhota kenenkään omaisuutta ilman lupaa, sekä silloin kun luvat ja sopimukset ovat kunnossa kaikkien osapuolten kesken. Tällöin se eroaa vandalismin tarkoituksensa takia. Vandalismin sisältö yleensä omaisuuden tuhoamista joko jännityksen saamiseksi tai kannanottona.

Mielestäni yhteiskuntakritiikkiä voi yhtäläisellä esittää luvallisillakin katutaiteella jos vain löytää sellaisen yhteistyötahon, joka hyväksyy vahvasti yhteiskuntakriittisen tai kantaaottavan taiteen esittämisen julkisesti (Kuva 39). Tämä tosin on haasteellista. Olen itse pannut merkille, että gallerioissa ja suljettujen seinien sisällä taide saa ottaa kantaa asioihin voimakkaastikin, mutta heti kun on kyse yleisestä tilasta, taiteen sanoma muuttuu neutraalimmaksi. Sanoma on yleensä esitetty hyvin symbolisesti. Tulee sellainen olo, että ihmisiä ei haluta rohkaista kiinnittämään huomiota oman yhteiskunnan epäkohtiin. Vaikka meille uskotellaan elävämme toiveyhteiskunnassa, niin kyllä niitä epäkohtia täältäkin löytyy.

Se, mikä on ”oikeaa” katutaidetta ja mikä taas ei, on tulkinnanvaraista. Minkä joku kokee vandalismina ja rumana töhertelynä, voi joku toinen nähdä mielenkiintoisena kaupunkikuvaan kuuluvana jälkenä (kuva 38). Taide, jota viralliset tahot eivät pääse säätämään, pystyy kertomaan paljon suuremmin ja vapaammin tästä ajasta kuin sellainen taide, jonka aiheet ovat yleisesti hyväksytyjen trendien mukaisia.

39. Vancouverilaisen ravintolan seinä

38. Töhertelyä vai taidetta?

Seuraavassa otteita Underground Artist of the Year -kilpailun voittajan, Jani Tolinin haastattelusta City-lehdessä:

”Katutaiteilijat taas on niitä, jotka on menneet taidekouluun ja leikkineet siellä jollain sapluunoilla. Mä olen tietoisesti pitänyt graffitin ja katutaiteen erillään. Olen kuvataiteilija, jonka teoksissa on vaikutteita graffitista. Puristien mielestä ainoa oikeaa graffitia ovat laittomasti tehdyt piissit. Tolin ei ole samaa mieltä. Jos se on galleriassa, mutta edelleen visuaalisesti graffitia ja tehty samoilla tekniikoilla, miksi sitä pitäisi kutsua joksikin urbaaniksi aerosolitaiteeksi? Graffitia se on edelleen. Tolinin mielestä laitton ja laillinen graffiti voivat hyvin elää rinnakkain. Graffiti hyväksytään kuvataideskenessä ja akateemisessa maailmassa, ja siitä voi tulla osa kuvataiteen opetusohjelmaa. Mutta ei se vie mitään pois katugraffitilta. Puritanistit voivat edelleen maalata laittomasti niin paljon kuin jaksavat. Ei se, että joku saa apurahaa tai työn galleriaan, ole heiltä pois.” (Tolin.)

[30] “Kyllä vain, Tolin on varma, että kuvataiteilijoiden ja akateemikoiden on jossain vaiheessa pakko tunnustaa graffiti osaksi kuvataidetta. “Graffiti on merkittävin kuvataiteen suuntaus, joka maailmassa on nähty viimeisen sadan vuoden aikana. Se on syntynyt kadulla ilman instituutioita ja levinnyt maailman joka kolkkaan. Viimeisten 40 vuoden aikana se on eniten dokumentoitu taiteen muoto.” (Tolin.)

“Tyylejä on mieleton kirjo, on postmodernistinen, neoklassinen, ekspresionistinen, surrealistinen, dadaistinen, naivistinen, impressionistinen ja vaikka mitä muita suuntauksia. Suuntauksia ei kylläkään ole nimetty, sillä taidehistoriallista tutkimusta tehdään graffitin levinneisyyteen verrattuna naurettavan vähän. Katutaidetta ei juurikaan näy Suomessa kaduilla. Seinien pesu on edelleen niin kiihkeää, että moni katutaiteilija toteuttaa itseään vain niiden sisäpuolella (Kuva 40). Tolin on kuitenkin optimistinen. Turussa ja Porissa on maalattu isoja, koko seinän kattavia maalauksia, pian toivottavasti Helsingissäkin. Siitä on vasta vähän aikaa, kun fasistinen nollatoleranssi loppui. Skenellä kestää aikansa toipua.” (Tolin.)

40. Suomessa seinien puhdistaminen on hyvin yleistä.

3 YHTEISTYÖKUMPPANUUS

3.1 YHTEISTYÖKUMPPANIN HANKINTA

Etsin sopivaa yhteistyökumppania ottamalla selvää Kuopiolaisista taiteilijoista ja heidän teoksistaan. Sopiva yhteistyökumppani olisi sellainen, kenen kanssa olemme samalla aaltopituudella. Haluaisin että hän ymmärtäisi toiveitani ja välillemme syntyisi hyvä vuorovaikutus. Teokset puhuvat puolestaan ja uskon että taiteilijan työt välittävät paljon informaatioita myös ihmisen näkemyksistä sekä maailmankatsomuksesta. Pidän erittäin tärkeänä sitä että voin ideoida ja toteuttaa luovaa prosessia sellaisen ihmisen kanssa, kenellä on kanssani samantyylinen ideologia.

Olen kiinnittänyt huomiota Kuopion asematunnelissa olevaan In Depths -valokuvateokseen (Kuva 41). Mielestäni teos on oivaltava ja tilaan hyvin sopiva kolkkkouden poistaja.

Otin selvää teoksen tekijästä Ulla-Mari Lindströmistä ja löysin lisää hänen valokuviaan nettisivulta ja ihastuin kovasti hänen tyyliinsä. Hänellä on myös yli 15 vuoden kokemus taiteen tekemisestä sekä verkostoja ja kokemusta rahoituksen hankkimisesta. Päätin ottaa yhteyttä häneen, joten lähetin Lindströmille sähköpostiviestin, jossa esittelen lyhyesti itseni sekä opinnäytetyöni idean. Kysyin haluaisiko hän tehdä yhteistyötä kanssani jonkun projektin merkeissä (liite1). Lähetin viestin liitteenä myös ideataulun opinnäytetyöstäni ja portfolioni, jossa esittelen omaa tyyliäni (liite3). Hän oli erittäin kiinnostunut suunnittelemaan yhdessä katutaideprojektia ja sovimme tapaamisesta.

41. Ulla-Mari Lindströmin In Depths -teos Kuopion asematunnelissa

3.2 ULLA-MARI LINDSTRÖMIN ESITTELY

Ulla-Mari Lindström on Kuopiolainen kuvataiteilija. Ulla-Mari kertoo nettisivuillaan että valokuva on ollut hänen ilmaisuvälineensä viime vuosina. Hän on tehnyt myös yksittäisistä kuvista koostuvia multimediateoksia, joissa on mukana äänimaailma. Ennen tätä hän on maalannut ja käyttää yhä edelleen maalauksen kieltä valokuvissaan. Hän on ollut pitkään kiinnostunut valokuvaamaan liikettä ja kertoo että epäterävä liike piirtää jäljen filmille kuin pensselinveto kankaalle. Kameralla pysäytetty kuva liikkeestä on epätodellinen ja absurdi. Ensimmäiset kuvat, jotka hän on ottanut tanssiharjoituksista ovat vaikuttaneet tekemiseen paljon. Kuvaamalla ihmistä pitkällä valotusajalla hän pyrkii näyttämään samaan aikaan sekä ihmisen herkkyyden että vahvuuden (Kuva 42). Kamera näyttää jotain, mitä paljas silmä ei tavoita. Hän on opiskellut valokuvataiteen laitoksella Helsingin Taideteollisessa korkeakoulussa sekä Gerrit Rietveld Academiassa, Amsterdamissa. (Lindström.)

[32]

42. Ulla-Mari Lindström, 2006, Panorama 1 j 2

43. Yhteinen visio löytyi nuorten energian kanavoinnista

3.3 ALKUSYSÄYS JA YHTEINEN VISIO

Olimme tavanneet ennen ensimmäistä tapaamistamme kaksi kertaa näyttelyn avajaisissa, joihin Lindström oli kutsunut minut. Hänellä oli videoteos Kuopion kuvataiteilijat ry Ars Libera Love- näyttelyssä Kuopion taidemuseolla, jonka avajaiset olivat 31.5. 2012. Hänen valokuviaan oli myös Myllyn kesänäyttelyssä, jossa avajaiset pidettiin 12.6 2012. Mylly on luovien alojen keskus Kuopiossa, jossa Lindströmillä on oma työhuone. Myllyn näyttelynavajisten yhteydessä pääsin myös tutustumaan Lindströmin työhuoneeseen sekä muihinkin hänen teoksiinsa.

Ensimmäinen tapaamisemme oli 5.7.2012 minun luonani, missä aluksi tutustuimme toisiimme ja minä esittelin aikaisempia töitani. Esittelin myös koelaattoja kuvapinnoista, joita olen tehnyt opinnäytetyötäni varten. Ideoimme minkälainen projekti meillä voisi olla ja mitä haluaisimme projektilla saavuttaa. Olemme molemmat kiinnostuneita katutaiteesta ja mielestämme kaupunkitila kaipaa elävöittämistä. Ulla-Mari on myös kovin kiinnostunut tutustumaan keramiikan ja valokuvan yhdistämiseen. Löysimme yhteisen vision, jossa haluamme löytää keinoja kanavoidsa nuorten energia oman asuinympäristönsä havainnointiin ja kehittämiseen (kuva 43).

4 PROJEKTI

4.1 PROJEKTISTA YLEISESTI

Kun yhteistyökumppani oli varmistunut ja suunnittelun lähtökohdat olivat selvillä, aloitimme Lindströmin kanssa projektin varsinaisen ideoinnin ja suunnittelun, josta kerron lisää seuraavassa luvussa.

Minä hankin tietoa projektin suunnittelusta ja vaiheista Pirkko Anttilan kirjasta, *Se on projekti – vai onko?* Kulttuurialan tuotanto- ja palveluprojektien hallinta. Anttila määrittelee projektin kertaluontoiseksi, tavoitteelliseksi, varta vasten muodostetuksi jonkun organisaation tehtäväksi annetuksi työkokonaisuudeksi. Projektin kesto ja resurssit on ennalta määritelty. Vaikka projekti-sanaa yleisesti käytetäänkin kuvaamaan lähes mitä tahansa määräaikaista työtä, on sille olemassa tietyt kriteerit (Kuva 44). (Anttila 2001, 12-14.)

On olemassa hyvin erilaisia ja erilaisiin tarkoituksiin suunniteltuja projekteja. Meidän projektiamme voisi kuvailla pilottiprojektiksi, jonka tavoitteena on saada kokemusta tai kokeilla jotakin uutta asiaa, jota on myöhemmin tarkoitus kehittää.

[34]

4.2 PROJEKTIN VAIHEET

Projektin vaiheet Karlssonin ja Marttalan mukaan (Kuvio 45):
(Karlsson 2001, 14-18.)

Projekti syntyy, kun tämänhetkinen tilanne ei vastaa toivottua tilannetta. Toisinaan ehdotus ilmaistaan visiona.

Projektin tausta. Miksi projekti aloitetaan?

Ongelma. Mikä on ongelmana?

Visio. Millaista tulevaisuuden tilannetta toivotaan?

Rajaukset. Mitä projektin ei pidä käsitellä?

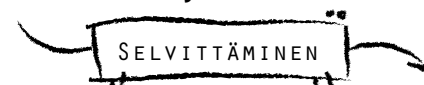
Aikataulu. Milloin tuloksen on oltava valmis?

Voimavarat. Millaiset voimavarat projektin käytettävissä on?

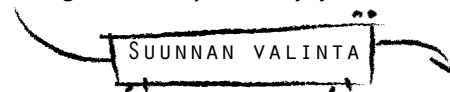
Kriteerit. Mikä on ratkaisuehdotuksen arvioinnissa tärkeää?

Yhteistyökumppanit. Mitä yhteistyökumppaneita projektilla mahdollisesti on, ja millainen on niiden rooli tässä projektissa?

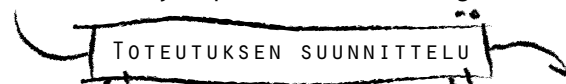
Toimeksiantaja. Kuka on toimeksiantaja?

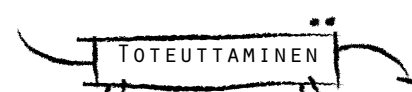
Ongelmaa analysoidaan ja jäsenellään

Luova prosessi, jonka tarkoituksena on saada aikaan muutamia vaihtoehtoisia ratkaisuja. Kun jokainen vaihtoehto on arvioitu, niistä valitaan se, joka parhaiten ratkaisee ongelman.

Kun ongelma tunnetaan ja sen optimaalinen ratkaisu on löytynyt, aletaan yksityiskohtaisesti tutkia, mitä ratkaiseminen käytännössä vaatii. Mitkä voimavarat ovat välttämättömiä juuri tälle projektille? Millaista osaamista on hankittava olemassa olevan lisäksi? Mitä menetelmiä käytetään. Suunnittelun edetessä kirkastuu ratkaisun toteutussuunnitelma.

Tässä vaiheessa toteutetaan se, mitä toteutussuunnitelmassa on sovittu.

Tämä vaihe sisältää niiden tulosten yhteisen arvioinnin, joihin projekti on päätytty. Onko projekti saavuttanut tavoitteensa? Miten ratkaisu toimii käytännössä? Projektin luovuttamisvaiheessa täytyy olla suunniteltuna se, miten seuranta tapahtuu.

[35]

4.3 PROJEKTISUUNNITELMA

Seuraavaksi kerron projektisuunnitelman teosta ja lähtökohdista. Anttila kertoo mielestäni erittäin osuvasti että jos projekti synnytetään vain sen vuoksi, että saadaan rahaa, se ei voi olla hyvä. Siinä täytyy olla jokin oikea henkinen syy panna se käytäntöön. Hän myös kertoo, että projektin alussa liikkeellelähtö saattaa olla hidaskäynnä, jonka aikana ainoastaan kootaan asiaan vaikuttavia ja motivaatiota lisääviä seikkoja. Menestyvän projektiehdotuksen taustalla on aina jokin uusi ajatus, kehittämistä tai ratkaisua vaativa kysymys. (Anttila 2001, 25, 32-33.)

4.3.1 IDEOINTI ENSIMMÄISESSÄ TAPAAMISESSA

Yhteydenottoni jälkeen sovimme Lindströmin kanssa tapaamisen, jossa voisimme vaihtaa ajatuksiamme ja minä voisin kertoa enemmän omista suunnitelmistani opinnäytetyöni suhteen. Tapasimme minun luonani 5.7.2012 noin kahden tunnin ajan ja keskustelimme siitä, millaisia alustavia ideoita meillä kummallakin on projektin suhteen. Puhuimme paljon myös muista näkemyksistämme ja samalla tutustuimme toistemme ajatuksiin. Lindström kertoi hänen työskentelystään ja InDepths- teoksen päätyimisestä asematunneliin.

[36] Minä esittelin omia töitani sekä koelaattoja, ja hän tuntui olevan erittäin kiinnostunut kuvansiirtomahdollisuuksista keramiikalle. Hänen äitinsä on keraamikko Sylvi Lindström ja hän on käyttänytkin Ulla-Marin kuvia omista tuotteissaan. Keskustellessamme huomasimme että meillä on hyvin paljon samanlaisia ajatuksia ja kiinnostuksen kohteita. Esimerkiksi kiinnostus katutaiteeseen, kuvaan ja ympäristön kehittämiseen.

Esitimme alustavia ajatuksia siitä, mihin projekti voisi liittyä ja sovimme miettivämme esimerkkejä projektaista seuraavaa tapaamistamme varten. Tässä vaiheessa olimme visioineet projektin olevan katutaide-temppaus, jolla voisimme parantaa katutaiteen mainetta ja ilahduttaa ihmisiä. Halusimme kiinnittää huomiota varsinkin arkiympäristön mielenkiintoisuuteen, koska useilla ihmisillä jokapäiväinen työmatka tulee juostua läpi rutiininomaisesti havainnoimatta ympäristöä ja pysähtymättä. Monilta jää usein huomaamatta pienet valloittavat yksityiskohdat ja haluammekin löytää keinoja, joilla saisimme ihmisille syyn pysähtyä ja katsoa ympäristöään uusin silmin. Tapaamisemme jälkeen mietimme seuraavaa tapaamista varten käytännön esimerkkejä siitä, mitä projekti voisi olla (Kuva 46).

4.3.2 SUUNNITTELU

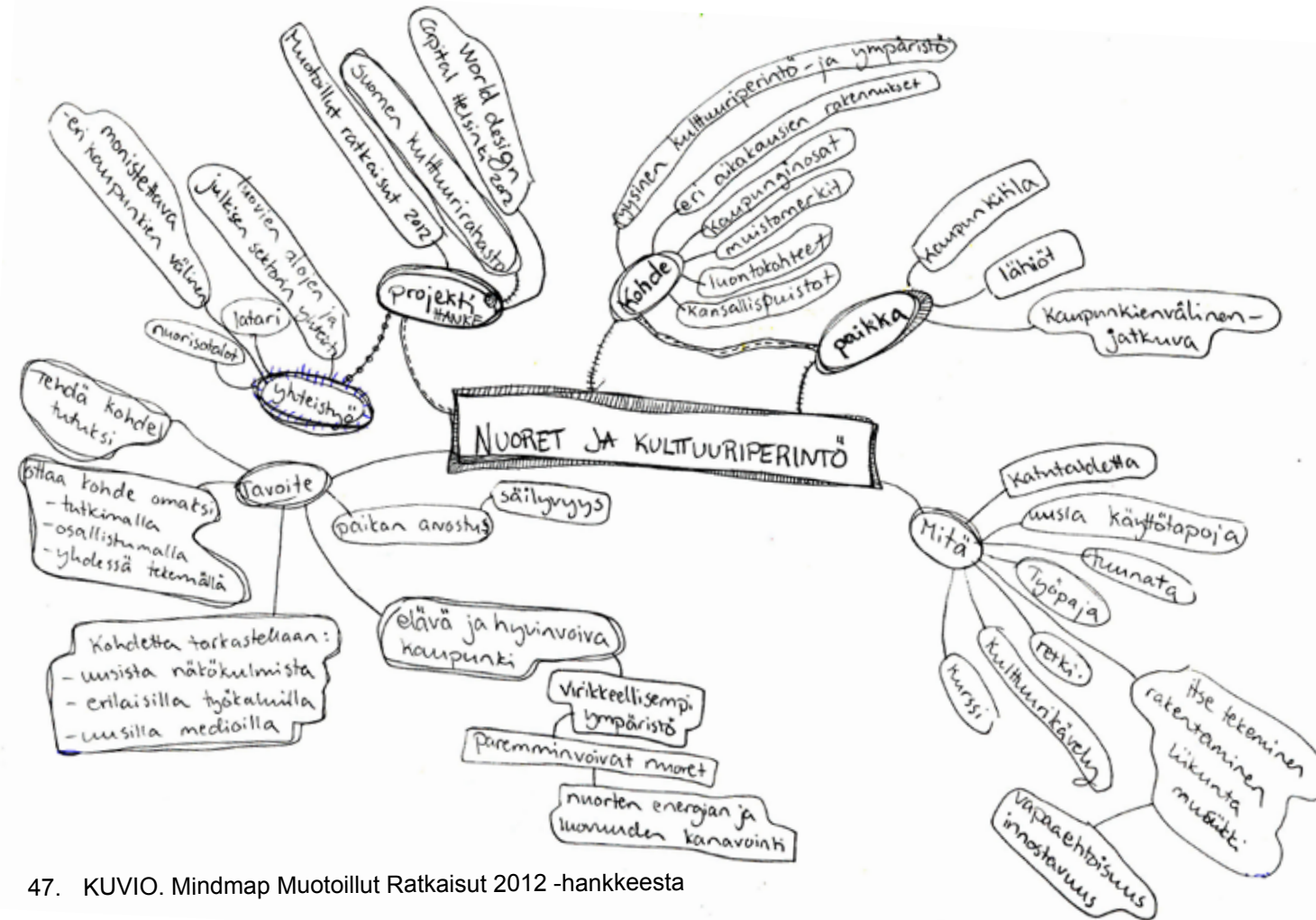
Seuraava tapaamisemme oli 18.7.2012. Sovimme tapaamisen Kuopiolaiseen kahvilaan jatkokehittämään ideoitamme, joita olemme tahoillamme työ-
täneet. Minulla oli valmiiksi ideoita siitä mitä katutaidetempauksemme voisi
olla, koska olin jo etukäteen suunnitellut erilaisia esimerkkejä opinnäytetyötäni
varten. Esittelin näitä aiemmin luvussa 2.6 Mitä projekti voisi olla. Pohdimme
tahoja, joista voisimme hakea rahoitusta projektillämme. Lindströmillä oli ehdotus
hankkeesta, johon voisimme hakea. Hän ehdotti, että voisimme osallistua
projektillamme Muotoillut ratkaisut 2012 – Suomen kulttuurirahaston design-
ohjelmaan. (Muotoillut ratkaisut 2012.)

Kun luimme hankkeesta enemmän, huomasimme että se sopisi aihealueel-
taan erittäin hyvin suunnitelmiimme. Hankkeessa oli mahdollisuus hakea
johonkin useammasta aihealueesta ja meille sopivimmalta kuulosti nuoret ja
kulttuuriperintö (Kuvio 47).

Lähdimme suunnittelemaan projektia alun perin hyvinkin vapaamuotoisesti
aivoriihi-tekniikalla, huolehtimatta sen kummemmin rajoittavia tekijöitä ku-
ten resursseja tai käytännön toteutukseen liittyviä rajoituksia. Tässä vaihees-
sa tarkoituksenamme oli saada lennokkaista ideoita ja tällä tavalla saimme
ajatuksemme liikkeelle sekä ideat virtaamaan.

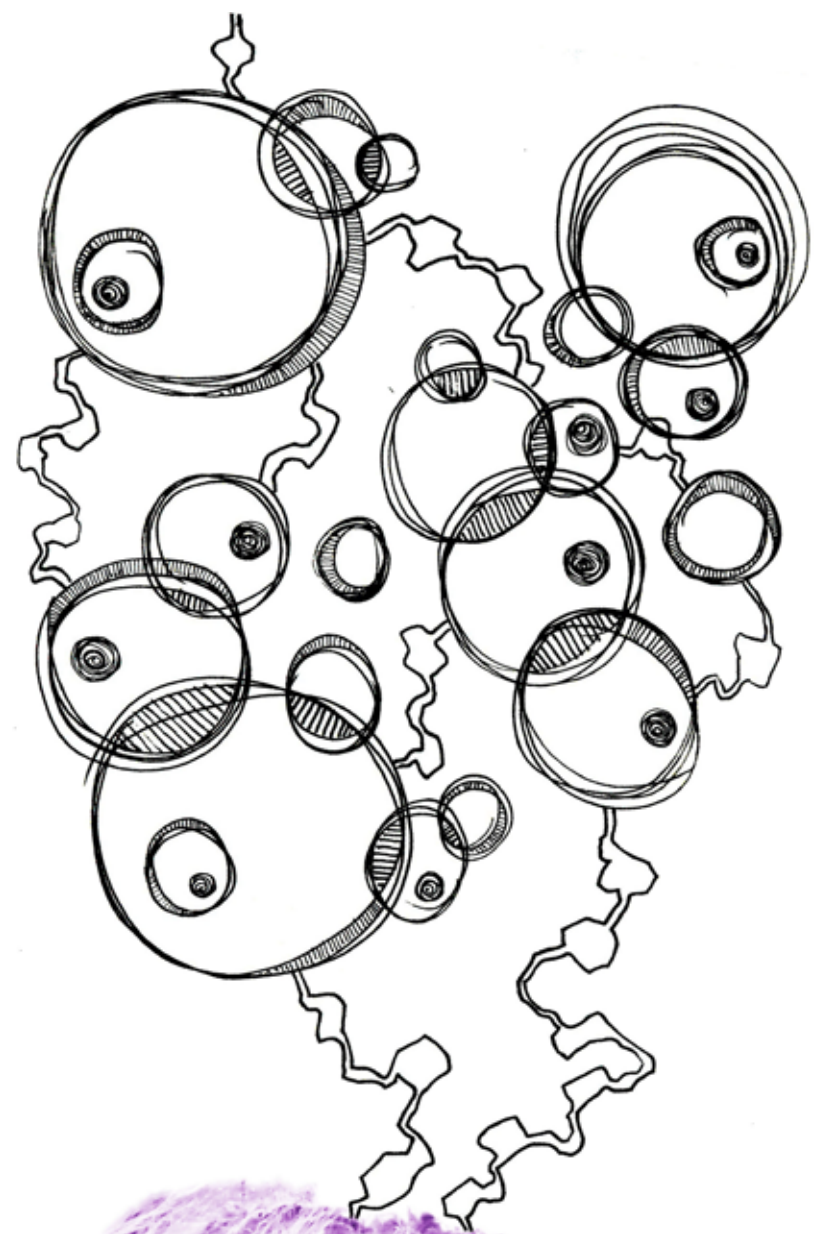
Yritimme aluksi ratkaista sitä, kuinka saisimme
nuoret innostumaan ympäristön kehittämistä.
Mietimme mitä nuoret nykypäivänä tekevät, mikä
on heille tärkeää ja missä he keskustelevat, jolloin
päädyimme innostamaan nuoria mukaan internetin
ja sosiaalisen median kautta. Houkuttelisimme
siis nuoria projektiin käyttämällä heille luonnollisia
väyliä. Suunnittelimme, että nuorten ideointi voisi
tapahtua virtuaalimaailmassa, jossa he muutenkin
käyttävät paljon aikaa. Hyvänä esimerkkinä tästä
on Habbo-hotelli, jossa nuoret voivat chattailla,
pelata ja tavata kavereitaan virtuaalisesti. Tämän
tyylinen virtuaalimaailma olisi hyvä keino koota
yhten nuoria ideoimaan katutilaan tulevia teoksia.
Toteutus tapahtuu sitten ihan oikeassa reaali-
maailmassa, jolloin voimme virtuaalimaailman kautta
houkuttaa nuoret tietokoneiden äärestä ulos to-
teuttamaan itseään konkreettisesti.

[37]

Näiden alkuikeiden jälkeen ryhdyimme pohtimaan asioita, joita projektin toteutukseen liittyy. Ratkaistavia asioita ovat esimerkiksi, kuinka projekti toteutetaan käytännössä, mitä siihen sisältyy ja minkälaista ammattitaitoa tarvitsemme projektin toteuttamiseen (Kuva 48). Projektiin osallistuvat Henriikka Leppänen ja Ulla-Mari Lindström. Me molemmat toimimme projektissa ohjaajina sekä suunnittelijoina. Lindström ohjaa valokuvaus-osuutta ja Leppänen keramiikka-osuutta. Jos projektia varten täytyy suunnitella virtuaalimaailma niin meidän ammattitaitomme ei siihen riitä, joten tarvitsemme vielä tietokonegraafikkaan erikoistuneen ihmisen työryhmäämme. On myös kartoitettava käytettävissä olevat resurssit ja millä tavoin ne vaikuttavat tavoitteiden saavuttamiseen.

Lähdimme suunnittelemaan projektin laajuutta hankkeessa jaettavan rahan perusteella. Anttilan mukaan eräs tapa ajatella projektin pituutta on sen rahoituksen järjestyminen, jolloin toimintaa suunnitellaan ja jatketaan sen mukaan, miten rahat järjestyvät (Anttila 2001.) Muotoillut ratkaisut hankkeen rahoitus oli 50 000 euroa, joka mahdollistaa paljon laajemman projektin toteuttamisen, mitä olimme alun perin ajatelleet. Aloitimme laske-
[38] malla, kuinka pitkän projektin ajallisesti saisi 50 000 eurolla, henkilökustannuksiin suhteutettuna. Projekti työllistää kolme henkilöä, minä ja Lindström projektin suunnittelijoina ja ohjaajina sekä graafinen suunnittelija/media-alan osaaja vastaamassa virtuaalimaailman toteutuksesta. Meillä ei vielä tässä vaiheessa ole varmistuneita yhteistyökumppaneita, joten suunnitelmat perustuvat oletuksiin siitä että saamme esimerkiksi jonkun kuopiolaisen nuorisotalon mukaan ja löydämme sopivan lisäjäsene työryhmäämme. Hyvien yhteistyökumppaneiden löytämisen kannalta verkostoista ja suhteista on erittäin paljon hyötyä.

Teimme alustavan hintalaskelman henkilökustannuksiin perustuen (Kuva 49). Nämä laskelmat perustuvat siihen, millä tuntihinnalla itse olisimme valmiita työskentelemään. Tuntimäärät ovat sellaisia, joilla on inhimillistä työskennellä polttamatta itseään loppuun. Käytännössä projektituontoises- sa työskentelyssä työtunteja tulee enemmän, mutta kaikista tunteista, jolloin projektia ajattelee ei voi laskuttaa. Laskelmissa oleva seitsemän tuntia päivässä kuuluisi olla tehokasta työaikaa. Tiedot perustuvat sellaiseen projektiin, jossa toimitaan pienessä kolmen hengen työryhmässä ja ryhmän kaikkien toimijoiden työpanos on samanarvoinen.

Projektin vaatima henkilötyömäärä voidaan laskea käyttämällä seuraavaa Virkki & Somermeren käyttämää laskelmaa:

Henkilötyötunti (hth)
Henkilötyöpäivä (htp) = 7 tuntia (h)
Henkilötyökuukausi (htkk) = 20 htp
Henkilötyövuosi (htv) = 10 htcc = 200 htp

49. Suunnittelimme projektin laajuuden jaettavan rahasumman perusteella

Henkilökustannukset yhdestä henkilöstä kuukaudessa:

Työtunteja päivässä 7h
Työpäiviä kuukaudessa 20 pvä

palkka 15€/h
 $7 \cdot 15 = 105\text{€ /pvä}$
 $105 \cdot 20 = 2100\text{€ /kk}$
+sivukulukerroin 1,4
 $2100 \cdot 1,4 = 2940\text{€ /kk}$

”Palkkojen sivukulukertoimen tulee perustua todellisiin kuluihin. Kun laaditaan projektille budjettia, voidaan käyttää sivukulukerrointa 1,4 joka tekee mahdolliseksi varauman projektin aikana tapahtuviin muutoksiin.” (Anttila 2001.)

Henkilökustannukset kolmelle henkilölle kuukaudessa.

$$2940 \cdot 3 = 8820 \text{ €}$$

$$50\,000\text{€} / 8820 = 5,7$$

Hankkeessa jaettavalla rahasummalla työllistää siis kolme ihmistä noin viideksi kuukau-
deksi. !

”projekteissa yleensä edellytetään myös omarahaosuutta, jonka määrä vaihtelee esim. 5-50% (rahaa tai laskennallista omaa työtä)” (Anttila 2001.)

Omarahaosuuden arvio: 25 %

Henkilökustannusten lisäksi tulevia muita kuluja voimme kattaa omarahaosuudella.

$$50\,000 \cdot 0,25 = 12\,500 \text{ €}$$

materiaalikulut: savea 100 kg 1,5 €/kg = 150 € + rahti 15 € = 165 €

muut materiaalit (pigmentit, lasitteet, pallosavi, kaoliini yms.): 200 €

(Perustuen keramiikkatarvikkeita myyvän Varnian hintoihin, <http://www.varnia.fi/>)

Lisäksi tarvittavat työvälineet, matkakulut, toimisto- ja laitekulut, tilojen vuokraus, sähkökulut kuten uunipoltot.

Kun suunnittelimme aluerajausta, lähdimme liikkeelle ajatuksesta että projekti tapahtuu Kuopiossa ja sen lähiseudulla. Haluamme kehittää paikallista lähiöympäristöä ja antaa nuorille vaikutusmahdollisuudet omaan asuinympäristöönsä. Näin myös oman alueen tuntemus ja sitä kautta arvostus lisääntyy. Ideoinnin edetessä keskustelimme myös siitä, kuinka teknologia, internet ja varsinkin sosiaalinen media kutistavat välimatkoja. Ilmiöt leviävät kulovalkean lailla sosiaalisessa mediassa ja ihmisten on helppo kommunikoida ja esittää mielipiteitään virtuaalisen maailman kautta.

Tätä ilmiötä hyödyntäen projekti voisi olla myös jatkuva, joka leviää sosiaalisen median kautta. Projektia voidaan toteuttaa samalla idealla monilla eri paikkakunnilla. Tällöin syntyy monta miniprojektia ympäri Suomen, paikallisesti mutta kuitenkin yhteydessä toisiinsa (Kuva 50). Projektien etenemistä ja muiden ideoita voidaan seurata yhteisten nettisivujen kautta.

4.3.3 PROJEKTIHAKEMUKSEN SUUNNITTELU

Kirjoitimme hakemuksen yhdessä Lindströmin kanssa sähköpostin välityksellä ja hän lähetti suunnitelmamme eteenpäin 10.8.2012. Muotoillut ratkaisut 2012 –ohjelmaan vaadittiin tässä vaiheessa vasta idealuonnos projektista. He eivät vaatineet vielä kustannuslaskelmia, koska hakuprosessi oli moniosainen. Ensimmäisessä vaiheessa piti esittää haave/visio siitä, mitä projektilla saavutettaisiin. Tässä vaiheessa meillä oli kasassa suurpiirteinen luonnos projektisuunnitelmasta (Liite 2). Hakemusten käsittelyaika oli kolme viikkoa, mikä on verrattaen lyhyt aika päätöksen saamiseen. Tämä johtui siitä, että hankkeeseen hakeminen oli moniosainen prosessi ja ensimmäisessä vaiheessa valittiin ideat, joista jatkokehitellään käytäntöön pantavat hankkeet.

Tänä aikana suunnittelimme jo seuraavaa siirtoa, mikäli hakemustamme ei hyväksytä. Kartoitimme muita vaihtoehtoja, mistä voimme hakea rahoitusta projektillämme. Sopivia tahoja, minne voisimme hakemuksia lähettää ovat esimerkiksi Suomen kulttuurirahasto, Pohjois-Savon taidetoimikunta, Sivistysrahasto sekä Koneen säätiö. Hyvä lista tahoista, mistä rahoitusta voi hakea on säätiöpalvelun verkkosivuilla: www.saatiopalvelu.fi.

Minä kirjoitin odotteluaikana omaa opinnäytetyöraporttiani eteenpäin ja Ulla-Marilla oli itselläänkin omia projekteja meneillään.

Kun saimme tiedon siitä, että emme tulleet valituiksi hankkeeseen, aloimme ottaa selvää mistä saisimme yhteistyökumppaneita ja mistä haemme seuraavaksi rahoitusta. Otin yhteyttä sähköpostitse Kuopiolaisiin nuorisotaloihin löytyisikö sieltä kiinnostusta osallistua suunnittelemaamme projektiin. Ryhdyimme myös täsmentämään projektisuunnitelmaamme rahoitushakemuksissa vaadittavaan muotoon.

4.3.4 PROJEKTISUUNNITELMA

Seuraavaksi aloitimme varsinaisen projektisuunnitelman kirjoittamisen. Olemme kommunikoineet sähköpostin välityksellä, jolloin voimme lähettää tiedostoja ja tehdä niihin omia muutosehdotuksia. Teksti on muokkautunut yhdistämällä molempien kirjoituksia.

Anttila kertoo kirjassaan myös projektihakemusten yleisistä periaatteista. Yleensä hakemuslomakkeiden alkuosilla kysytään aivan ensiksi hakijan ja hankkeen perustiedot. Hakijan on myös laadittava rahoitussuunnitelma, sekä yhteenveto projektin kustannuksista, sillä niitä arvioidaan suhteessa projektin tavoitteisiin ja sisältöön. Rahoitussuunnitelma on tärkeässä asemassa, kun arvioidaan projektin toteutumismahdollisuuksia ja kustannukset on aina perusteltava projektisuunnitelmassa tai erillisessä liitteessä. Tiivis yhteenveto projektista on hakemuksen ydin, jossa kuvataan se työ, johon mahdollinen rahoitus suoraan kohdistuu. Hankkeen tavoitekuvaus tehdään niin, että siinä tulevat selvästi esille tarkoitus, tavoitteet, rajoitteet sekä toiminnot tavoitteeseen pääsemiseksi (Kuva 51). Tavoitteet kuvaillaan niin, että niistä selviää täsmällisesti, mitä on tarkoitus tehdä ja mitä saada aikaan. (Anttila 2001, 61, 66.)

51. Projektihakemuksessa selvitetään mitä toimintoja tavoitteeseen pääsy vaatii

Meidän projektimme perustiedot

Kehittämiskohteen nimi: Livin' It Up in (Kuopio, Joensuu, Pieksämäki, Jyväskylä), Yhteisöllinen katutaideprojekti nuorten kanssa.

Tekijät: Henriikka Leppänen ja Ulla-Mari Lindström

Organisaation nimi: Työpari, keramiikkamuotoilija Henriikka Leppänen ja kuvataiteilija Ulla-Mari Lindström

Julkisen sektorin toimija: Paikalliset nuorisotalot ja koulut

Toimiala: kulttuuritoiminta, palvelutoiminta sekä taideteollinen muotoilu ja suunnittelu (luovien alojen ja julkisen sektorin yhteistyö)

Osoite: Pro Mylly Oy. Minna Canthin katu 4, 70100 Kuopio

Kuvaus organisaation toiminnasta:

Projekti käsittää kulttuuritoimintaa, palvelutoimintaa sekä taideteollista muotoilu- ja suunnittelutoimintaa. Kyseessä on muotoilijan ja kuvataiteilijan yhteistyöprojekti nuorison parissa.

Visio:

Visionamme on perehdyttää nuoria lailliseen katutaiteeseen ja ohjata heitä ideoimaan ja löytämään keinoja, kuinka he voisivat vaikuttaa ja muokata lähiympäristöään inspiroivammaksi. Katutaide voi toimia nuorten omana puheenvuorona, jolloin tuloksena on ihmisiä ja ympäristöä eheyttävää yhteisötaidetta.

Tiivistelmä

Projektin tuloksena on katutaide-teos, joka suunnitellaan ja toteutetaan yhdessä nuorten kanssa. Urbaani katukulttuuri ja katutaide ovat läheisiä aiheita nuorille, joten se motivoi osallistumaan. Tarkoituksena on käyttää nuorille luonnollisia väyliä kuten sosiaalista mediaa, blogeja, nettisivuja ja virtuaalista ympäristöä suunnittelun apuna, jonka jälkeen teos toteutetaan kaupunkitilaan. Nuoret tekevät kyselyitä, valokuvaavat ja käyttävät 3D-mallinnusohjelmaa ideoidessaan lähiympäristönsä muutosehdotuksia. Valitaan ehdotus, joka toteutetaan todelliseen ympäristöön. Lopuksi järjestetään näyttely, jossa kaikki nuorten suunnittelemat ideat esitellään.

Projektin tausta

Projektin kehittämiskohteena ovat kaupunkien lähiöt. Mielestämme betonilähiöt muistuttavat harmaata laatikkokaupunkia ja ovat ankeita kasvu ympäristöjä vailla värikkyyttä tai mielenkiintoisen näköisiä seinä.

Projekti käynnistetään siksi, että lähiöistä tulisi viihtyisämpiä asuinalueita muokkaamalla ympäristöä virikkeellisemmäksi ja elävämmäksi. Toisena kehittämiskohteena ovat Suomeen syvälle juurtuneet negatiiviset asenteet katutaidetta kohtaan. Tarkoituksenamme on tuoda näkyvyyttä ja hyväksyntää lailliselle katutaiteelle, ja näin saada katukuvaamme moni-ilmeisemmäksi.

Nuoret viettävät paljon aikaa pelatessaan virtuaalisia elämys simulaatiopelejä, joten voisimme valjastaa tämän väylän jota he jo valmiiksi käyttävät, projektin suunnittelutyöhön. Kohderyhmänämme ovat nuoret, koska heistä tulee tulevaisuuden vaikuttajia ja heidän energiansa kanavointi on usein haasteellista.

Yhdistämme tässä projektissa virtuaalimaailman, katutaiteen ja nuoret, ja tällä kolminaisuudella pyrimme ohjaamaan nuoria pois tietokoneiden äärestä ulkoilmaan, kehittämään asuin ympäristöä virikkeellisemmäksi yhteisöllisen katutaiteen avulla.

Projektin tavoitteet

Tämän projektin tavoitteena on saada nuoret yhdistämään virtuaalinen maailma siihen todelliseen maailmaan, heidän lähiympäristöönsä, jota he päivittäin käyttävät sekä tiedostamaan omat vaikutusmahdollisuutensa asuin ympäristöönsä ja sen viihtyvyyteen. Kannustamme tarkkailemaan tuttuja elementtejä uusin silmin, toisenlaisesta näkökulmasta. Tätä kautta aiomme saada aikaan oivaltavaa katutaidetta. Tavoitteena on myös lisätä ympäristön arvostusta tutkimalla ja korostamalla paikan omaa identiteettiä sekä sen piirteitä.

Kun elinympäristön arvostus lisääntyy, se myös motivoi pitämään huolta ympäristöstään. Projekti antaa nuorille kokemuksen osallistumisesta johonkin merkitykselliseen ja se toimii nuorten omana puheenvuorona.

Rajaus

Katutaiten avulla saadaan tuotua uusia oivalluksia ja inspirointia betoniviidakoon (Kuva 52). Samalla sillä voidaan korostaa tärkeitä rakennettuja kohteita jolloin se lisää arvostusta vanhaan ja säilytettävään rakentamiseen. Katutaide voi olla siis myös hyvin kunnioittavaa ja haluammekin tuoda tällä projektilla ymmärrystä ja hyväksyntää katutaiteelle.

Katutaiteella voidaan myös kertoa paljon tästä ajasta tuleville sukupolville sen sanoman ja näkyvyyden kautta. Koska taide kuuluu kaikille ja kaikkien nähtäville, ei sitä pitäsi sulkea gallerioiden suljettujen ovien sisään, vaan meidän kaikkien yhteiseen olotilaan, kaupunkitilaan. Sen pitäisi voida olla puolueeton maaperä, jossa voi viettää aikaa yhdessä ja monipuolinen kaupunkitilan käyttö tuo kaupungille myös sitä kaivattua positiivista imagoa.

Projektin kohteena ovat lähiöt ja kaupunkitila. Projekti toteutetaan aluksi Kuopiossa pilottiprojektina, missä testataan sen toimivuutta käytännössä, jonka jälkeen projektia voidaan monistaa toimimaan samalla periaatteella monilla eri paikkakunnilla. Jatkossa projekti käsittää monta miniprojektia, jotka toimivat ympäri Suomen paikallisesti, mutta kuitenkin yhteydessä toisiinsa. Tällöin projektista tulee jatkuva, joka leviää sosiaalisen median kautta, ja sen etenemistä sekä muiden ideoita voidaan seurata yhteisten nettisivujen kautta.

Kohderyhmänä teini-ikäiset, elämän murrosvaiheessa olevat nuoret. Koska yhteistyökumppanimme toimii nuorisotalo, niin kokoamme noin kymmenen henkilön nuorisoryhmän heidän kävijöistään, jotka ovat halukkaita projektiimme osallistumaan.

Projektin tarkoituksena ei ole luoda täysin viimeisen päälle olevaa virtuaalimaailmaa, koska siihen menisi liian suuri osa projektin resursseista. Tarkoituksena on tehdä sellainen pohja, minne voi valokuvien avulla havainnollistaa ympäristön, johon muutosta kaivataan. Teos on tarkoitus myös toteuttaa ainakin osittain keramiikasta, joten se tuo suunnitteluun omat haasteensa.

Projektin tulos

Projektin tuloksena on katutilaan toteutettu teos, joka suunnitellaan ja toteutetaan yhdessä nuorten kanssa, käyttäen heille luonnollisia väyliä, kuten sosiaalista mediaa, blogeja sekä valokuvausta.

Tuloksesta saatavat hyödyt

Kun teos toteutetaan, nuoret saavat käsillä tekemisen kautta konkreettisesti kokea omat vaikutusmahdollisuutensa asuinympäristöön ja sen viihtyvyyden parantamiseen. Tämä puolestaan vaikuttaa rakennetun ympäristön arvostukseen ja sitä kautta säilyvyyteen. Lähiöistä tulee viihtyisämpiä muokkaamalla ympäristöä virikkeellisemmäksi ja elävämmäksi, jolloin se lisää yleistä hyvinvointia.

[44] Yhteiskuntamme on myös kovin yksilön suoritusta korostava, joten vastapainona sille kannustamme yhdessä suunnitteluun ja toteuttamiseen. Joukossa voimme kannustaa toisiamme ja ratkaista eteen tulevia pulmia sekä solmukohtia yhdessä, niihin liikaa takertumatta.

Koska projektin idea on monistettavissa sopimaan eri paikkakunnille, on sillä mahdollisuudet levittäytyä kaupunkeihin ympäri Suomen tai vaikka ympäri maailman. Sen etenemistä on mahdollisuus seurata internetin välityksellä ja aihe toivottavasti herättää keskustelua. Verkostoitumisen avulla projektista voi tulla nuoria yhdistävä ilmiö, jolloin se lisää yhteisöllisyyttä ja sitä kautta suvaitsevaisuutta toisia ihmisiä kohtaan. Tavoitena on, että tulevaisuuden vaikuttajat olisivat yhteistyökykyisiä ja ottaisivat toiset ihmiset ja ympäristön huomioon.

Projektin toteuttaminen

Projekti organisoituu Henriikka Leppäsen ja Ulla-Mari Lindströmin toimesta ja he myös vastaavat ohjauksesta projektissa. Leppäsen rooli teoksen toteutusvaiheessa on huolehtia keramiikan teon ohjauksesta ja Lindström hoitaa valokuvauksen ohjaamisen. Työryhmässämme toimii vielä henkilö, joka hallitsee tietokonegrafiikkaa netissä toimivan virtuaalisen suunnittelupohjan luomista varten.

Kokoamme 8-10 nuoren ryhmän vapaaehtoisista ilmoittautumisjärjestyksessä. Perustamme blogin keskustelualustaksi ja ideoiden vaihtoon, sinne myös kootaan informaatiota projektista. Perustamme virtuaalisen alustan, minne voidaan rakentaa 3D-tekniikalla ja valokuvien avulla näkymä nykyisestä asuin-ympäristöstä, johon kaivattaisiin muutosta.

Suunnittelu virtuaalimaailmassa on tarkoituksena pitää mahdollisimman helposti toteutettavana ja tarvittaessa nuoret saavat ohjausta tekniikan käyttöön. Suunnittelu tapahtuu ideoita vaihtaen ja avoimesti, vuorovaikutusta ja keskustelua hyväksi käyttäen. Virtuaalinen osuus suunnittelusta suunnitellaan siten, että se on mahdollista tehdä nuorisotalojen tiloissa heidän tietokoneillaan, tai kukin halutessaan kotoaan käsin. Järjestämme kuitenkin viikottain yhteisiä tapaamisia, joissa on mahdollista saada ohjausta ja vinkkejä suunnittelua varten.

Kun suunnitelmat ovat valmiita, teos toteutetaan kuvia, keramiikkaa ja maa-lausta yhdistellen työpajassa (studio Sylvi Lindströmin tiloissa) ja asennetaan paikalleen oikeaan ympäristöönsä. Julkistamme projektin järjestämällä näyttelyn, jossa esitellään kaikkien mukana olleiden nuorten suunnitelmat.

Yhteistyötahot ja niiden rooli tässä projektissa

Nuorisotalot, yhteistyökumppaneina.
Savonia ammattikorkeakoulu, Kuopion muotoiluakatemia, koulutuksen antajana.

Studio Sylvi Lindström, työtilojen vuokraajana

Pro Mylly Oy, työtilojen vuokraajana, päätoimipisteenä.

Graafinen suunnittelija/Teollinen muotoilija, kuka vastaa 3D mallinnuksesta (henkilö selviää myöhemmin)

Projektin tehtävät ja aikataulu

Henkilöiden tehtäväkuvaukset:

Henriikka Leppänen: Teoksen suunnittelu ja ohjaus, teoksen valmistus ja ohjaus, blogin ylläpito, näyttelyn järjestelyt, teoksen asennus.

Ulla-Mari Lindström: Teoksen suunnittelu ja ohjaus, teoksen valmistus ja ohjaus, blogin ylläpito, näyttelyn järjestelyt, teoksen asennus.

Graafinen suunnittelija/teollinen muotoilija: Virtuaalisen pohjan luominen ja ylläpito, blogin luominen.

Aikataulu

	1	2	3	4	5	6	7
Virtuaalisen pohjan luominen	■	■					
Blogin luominen	■						
Blogin ylläpito		■	■	■	■	■	■
Virtuaalisen pohjan ylläpito			■	■	■	■	■
Projektin alku			■				
Teoksen suunnittelu			■	■	■		
Suunnittelun ohjaus			■	■	■		
Teoksen valmistus					■	■	
Valmistuksen ohjaus					■	■	
Teoksen asennus							■
Näyttely ja palaute							■

Ajankohta: syksy 2013

Aikataulu (Kuvio 53): Etukäteissuunnittelu n.1kk

(Projektisuunnitelman laatiminen, rahoituksen hakeminen, yhteistyökumppaneiden kartoittaminen, yhteydenotot, hakemusten lähettäminen).

Toteutuksen suunnittelu n.1kk (mitä ratkaiseminen käytännössä vaatii, millaista osaamista on hankittava olemassa olevan lisäksi, mitä menetelmiä käytetään, missä toteutetaan, toteutussuunnitelma)

Projektin toteutus 5kk. (Materiaalien hankinta, projektin käytäntöönpano, ohjaus, seuranta). Julkistaminen ja näyttely projektin lopussa.

Resurssit ja organisaatio

Projektia johtavat Ulla-Mari Lindström ja Henriikka Leppänen. Työryhmässä toimii lisäksi tietokonegrafikasta vastaava henkilö.

Erikoislaite- ja tai ohjelmistoresurssit: Keramiikkauuni, 3D-mallinnusohjelma, kuvankäsittelyohjelma. Keramiikkauuni löytyy Sylvi Lindströmin studiolta ja tarvittavat ohjelmistot graafiselta suunnittelijalta.

Työmäärä ja kustannusarvio

Projektin työmäärät tehtävittäin	Aikana/kk	pvä	h
Virtuaalisen pohjan luominen	2	40	280
Blogin luominen	1	5	35
Blogin ylläpito	6	24	168
Virtuaalisen pohjan ylläpito	5	52	364
Projektin aloitus	1	2	14
Teoksen suunnittelu	4	60	420
Suunnittelun ohjaus	4	60	420
Teoksen valmistus	2	20	140
Valmistuksen ohjaus	2	20	140
Teoksen asennus	1	7	50
Näyttely ja palaute	1	10	70
YHTEENSÄ		300	2100

54. KUVIO. Työmäärä

Laskutus tapahtuu toteutuksen suunnitteluun ja projektin toteutukseen käytetyltä ajalta eli 5kk. (tähän ei sisälly etukäteissuunnittelua). Laskutukseen sisältyy projektin toteutumisen kannalta olennaiset asiat, kuten palkka projektin työryhmälle, matkakustannukset, projektiin tarvittavat materiaalikustannukset ja tilat. (Nuorisotalon ja Sylvi Lindströmin tilat). Projektissa on mukana 3 henkilöä ja henkilötyömäärä on yhteensä 300 päivää (Kuvio 54).

Työtunteja päivässä 7h
 Työpäiviä kuukaudessa 20 pvä
 palkka 12€ /h

$$7 * 12€ = 84€ /pvä$$

$$84€ * 20 = 1680€ /kk$$

+sivukulukerroin 1,4

$$1680€ * 1,4 = 2352€ /kk$$

Henkilökustannukset kolmelle henkilölle kuukaudessa.

$$2352 * 3 = 7056€$$

Henkilökustannukset kolmelle henkilölle viidessä kuukaudessa.

$$7056€ * 5kk = 35 280€$$

Muut kustannukset:

Tilavuokra + sähkö: 500€

materiaalikulut: savea 100 kg 1,5€/kg = 150€ + rahti 15€ = 165€

muut materiaalit (pigmentit, lasitteet, pallosavi, kaoliini yms.): 200€

matkakulut: 500€

Henkilökustannukset 35 280 € + Muut kustannukset 1365 €

Yht: 36 645 €

Omarahaosuus: 25% (laskennallista omaa työtä)

9 161,25 €

$$36 645€ - 9 161,25€ = 27 483,75 €$$

Haettavan rahoituksen määrä: 27 500 €

Laadunvarmistus ja tulosten hyväksyminen

Järjestämme projektin loputtua näyttelyn projektiin osaa ottaneiden nuorten suunnitelmista, jolloin projektin tulokset julkistetaan ja esitellään myös toteutettu teos. Näyttelyssä nuoret voivat saada palautetta töistään. Näyttelystä tiedotetaan lehdistötiedotteella paikallisille lehdille. Pidämme myös projektin työryhmän kesken loppupalaverin, jossa käymme läpi projektin tavoitteiden onnistumista ja projektin jatkosta.

Riskien arviointi

Nuorten sitoutumattomuus. Nuoret osallistuvat projektiin vapaa-aikanaan ja se vaatii jaksamista osallistua tällaiseen pidempiaikaiseen projektiin koulunkäynnin ohessa. Yksi ratkaisu tähän olisi saada yhteistyökumppaneiksi kouluja, jolloin projektin voisi liittää osaksi esimerkiksi taideopetusta. Tällä tavoin he myös sitoutuisivat olemaan mukana alusta loppuun asti. Toisaalta haluaisimme että tämä olisi vapaaehtoista ja saiaimme ihmiset mukaan omasta mielenkiinnostaan, eikä esimerkiksi osana kouluvelvollisuuksia. Projektin käynnistämävaiheessa täytyy painottaa jokaisen tärkeyttä olla mukana alusta loppuun asti.

Käytämme projektissa paljon tietotekniikkaa, joten sen kanssa on usein odotettavissa jotain ongelmia. Tietoteknisistä ongelmista selvitään riittäväällä ammattitaidolla, jota työryhmämme tietokonegrafiikan osaajalta löytyy. Teoksen valmistusvaiheessa ja asennuksessa eteen tulevia ongelmia voidaan välttää hyvällä etukäteissuunnittelulla ja ammattitaidolla.

4.4 LUVAT JA SOPIMUKSET

Kaikki projektin ja sen tulosten kannalta merkitykselliset seikat on syytä kirjata kirjallisiin juridisesti sitoviin sopimuksiin projektin eri osapuolten kesken. Minun ja Lindströmin kesken on allekirjoitettu Savonian ammattikorkeakoulun opinnäytetyön ohjaus- ja hankkeistamissopimus.

Juridisen tiedon lähteenä internet on hyvä, halpa ja kaikkien ulottuvilla oleva väylä. Sieltä löytyvät viralliset säädöskokoelmat ilmaisessa Finlex-palvelussa. Säädöksiä on kuitenkin olemassa aivan järjetön määrä, joten yksittäisen tiedon etsiminen palvelusta on tuskallinen prosessi. Tarvitsen siis täsmätietoa säädöksistä, jotka liittyvät katutilan käyttöön, joten otin sähköpostitse yhteyttä Kuopion kaupungin kaupunkiympäristön osastoon. Kerroin lyhyesti suunnitelmistamme ja tiedustelin mitä säädöksiä pitäisi ottaa huomioon tällaista projektia suunnitellessa.

4.5 KUVAN KÄYTTÖÖN LIITTYVÄT OIKEUDET

Kuvan käyttöön liittyvät oikeudet löytyvät Finnfoton nettisivuilta, valokuvaajan tekijänoikeusoppaasta. Olen poiminnut sieltä seuraavia seikkoja, jotka on hyvä ottaa huomioon kun käyttää kuvallista materiaalia töissään:

Tekijänoikeuslaki tuottaa valokuvateoksen tekijälle yksinomaisen oikeuden määrätä valokuvateoksesta. Myös tekijänoikeuslaissa suojattu oikeus valokuvaan on valokuvaajan yksinoikeus. Valokuvateoksen suoja-aika on 70 vuotta tekijän kuolinvuoden päättymisestä ja valokuvan suoja aika on 50 vuotta valokuvan ottamisvuoden päättymisestä. Valokuvateos on valokuvaamalla tai valokuvaamiseen verrattavin tavoin valmistettu teos. Valokuvateoksina suojataan ne valokuvat, jotka ylittävät teoskynnyksen, eli valokuvan on teossuojaa saadakseen oltava itsenäinen ja omaperäinen. (valokuvaajan tekijänoikeusopas.)

Tekijänoikeuslaki suojaa kaikkia valokuvateoksen tai valokuvan käyttötapoja, joissa teos tai valokuva saatetaan yleisön saataville. Teoksen käyttämiseen tarvitaan yleensä aina lupa. Luvan myöntää alkuperäinen oikeudenhaltija, eli valokuvaaja tai se, jolle hän on oikeudet siirtänyt. Joissakin tapauksissa luvan voi saada järjestöltä, jolle tekijä on antanut valtuuden myöntää käyttölupia esim. Kopiosto ry. Valokuvateoksen tai valokuvan kuvaaminen on sallittua, milloin kuva on pysyvästi sijoitettu julkiselle paikalle tai sen välittömään läheisyyteen. (valokuvaajan tekijänoikeusopas.)

Jos valokuvateos tai valokuva on pääaihe, kuvaa ei saa käyttää ansiotarkoituksessa. Tekijän ja valokuvaajan yksinomainen oikeus käsittää myös oikeuden määrätä teoksen muuttamisesta. Muuttaminen ei siis poista alkuperäisen tekijän tai valokuvaajan oikeuksia vaan muunnelman valmistamiseen on saatava tekijän lupa. Tekijän yksinoikeus sisältää oikeuden määrätä valokuvateoksesta muuttamattomana tai muutettuna, muunnelmana, toisessa taidelajissa tai toista tekotapaa käyttäen. Jos tekijä on valokuvateosta vapaasti muuttaen saanut aikaan uuden ja itsenäisen teoksen, ei hänen tekijänoikeutensa riipu oikeudesta alkuperäisteokseen. Epäitsenäisen muunnelman valmistamiseen tulee saada tekijän lupa. (valokuvaajan tekijänoikeusopas.)

Tiivistettynä, valokuvaajalla on kaikki oikeudet kuviinsa (Kuva 55) ja toisten ottamia kuvia ei saa käyttää ilman lupaa. Luvattomasta valokuvan käytöstä voi joutua seurauksiin. Jos kuitenkin haluaa käyttää toisten ottamia valokuvia esimerkiksi opinnäytetyöraportissaan, niin luvan kysyminen valokuvaajalta ei ole kovin suuri vaiva. Kuvaajan ja kuvan tiedot on merkittävä asianmukaisesti. Projektissamme kaikki valokuvataan itse, joten kuvia voidaan käyttää vapaasti teosten materiaalina sekä verkkomateriaaleissa. Toisten kuvien käyttöön raportissani olen kysynyt luvat.

5 POHDINTA

5.1 TULOSTEN JA ONNISTUMISEN ARVIOINTI

Suunnittelu onnistui meiltä sujuvasti ja ajatuksemme täydensivät toisiaan. Ero yksin ideoimiseen on suuri, sillä yleensä takerrun helposti yhteen ongelmaan ja siitä on hyvin vaikeaa päästä eteenpäin. Yhdessä suunnittelu on vuorovai-
kutteista, jolloin asioihin saa uudenlaista perspektiiviä toisen ajatuksista. Ideat täydentyvät sitä mukaa kun uusia tulee ja ongelmiin ei jää jumiin niin helposti. Itselleni projektin suunnittelu ja siinä liikkeellelähtö on aivan uutta, joten sitä on yksin hankalaa saada käyntiin (Kuva 56).

56. Edessä kummittelevat vaikeudet usein hankaloittavat liikkeellelähtöä

5.2 KEHITTÄMISHAASTEET

Liikkeellelähtö osoittautui paljon hitaammaksi, kuin alun perin olin suunnitellut (Kuva 57). Ulla-Marilla oli samaan aikaan omiakin projekteja meneillään ja hän ei ollut koko ajan saavutettavissa, joten suunnittelutyötä täytyi järjestellä sähköpostin välityksellä toimivaksi. Me tarvitsemme vielä jonkun julkisen tahon, kuten nuorisotalon, sekä tietokonegrafiikan taitajan mukaan projektiimme. Tämän lisäksi, suuri aikaa vievä asia on rahoituksen hakeminen ja päätösten viipyminen ennen kuin mitään konkreettista voidaan edes aloittaa. Siksi monesti meneillään on monta projektia päällekkäin, ettei jäisi tyhjää odottelu-aikaa.

[50] Projektissa tarvitaan muutoksia organisaatioon liittyvissä asioissa. Me voimme olla tehokkaampia projektin eteenpäin viemisen ja markkinoinnin kanssa. Yhteistyötahoja pitää kerätä paljon ja saada projektille tunnetta- vuutta. Projektia aiotaan viedä jatkossa käytännönläheisempään suuntaan. Pelkän projektisuunnitelman perusteella idea voi jäädä vaikeasti ymmärrettäväksi ja abstraktiksi. Mitä nyt tarvitsemme, on käytännön esimerkit, joiden avulla voimme tuoda projekti-ideaamme helpommin lähestyttäväksi. Yleiset asenteet katutaidetta kohtaan ovat hyvin epäileväiset, varsinkin täällä Kuopiossa. Kun olen monissa kymmenissä yhteydenottoissani kertonut projektin aiheesta, niin vastapuoli häviää kuin tuhka tuuleen. Tuntuu siltä, että negatiiviset asenteet ovat tiukassa. Niiden muuttamiseen tarvitaan jotain konkreettista esimerkkiä siitä, että emme ole tekemässä mitään koko kaupungin töhrimiskampanjaa, vaan sellaista mikä tekee monen ihmisen ympäristön visuaalisesti viehättävämmäksi.

57. Projektin liikkeellelähdössä voi olla monia hidastavia tekijöitä

5.3 AMMATILLINEN PROFIILI/TULEVAISUUDEN SUUNNITELMAT

Aion toimia tulevaisuudessa yrittäjän tai freelancerin roolissa, joten näkyvyys, asiakas-kontaktit ja verkostoituminen ovat tärkeitä asioita tulevaisuuden kannalta. Oman itsensä markkinointia ja verkostojen luomiskykyä tarvitaan työelämässä.

Kuljen erilaisten luovien alojen välimaastossa muotoilijan ja taiteilijan roolissa. Yhdistelen eri tekniikoita kuten valokuvausta, kuvittamista, graafista suunnittelua, keramiikkaa sekä keramiikan kanssa katutaideita. Projektit ja erilaiset hankkeet tulevat olemaan pääasiallinen työskentelymetodini mutta voin tehdä myös tilaustöitä ja ohjata kurssitoimintaa siinä lomassa.

Haluaisin työskennellä yhteisöllisissä tiloissa, jossa minulla olisi oma työhuone (Kuva 58). Tavoitteena on saada kerättyä kasaan hyvä porukka, keiden kanssa yhteistyö sujuu. Toimisin toiminimellä tai osuuskunnan jäsenenä yhteisössä, jossa toimii monen eri luovan alan vaikuttajia. Tällainen toiminta on mielestäni mielekästä ja hedelmällistä koska tilassa tapahtuu ideoiden sulautumista ja ajatusten annetaan lentää. Meille on myös apua toisistamme ja yhdessä voimme luoda laajemmat verkostot. Koska voimme tehdä hankintoja yhdessä, se mahdollistaa entistä monipuolisemman tarjonnan asiakkaille. Voimme esimerkiksi tehdä tilaustöitä, järjestää kurssi- ja elämäystoimintaa ja osallistua projekteihin ja hankkeisiin. Jokainen toimija vastaa omasta toiminnastaan – yhteistyö on toki sallittua, jopa suotavaa. Vastuuta työtilasta ja yhteisistä laitteista sekä materiaaleista jaetaan kaikkien kesken. Oman tuotannon kustannukset maksetaan itse ja yhteiset kulut jaetaan. Markkinointi ja verkostoituminen voidaan hoitaa yhteistuumin käyttäen jokaisen kontaktiverkkoa hyödyksi.

[51]

Saan elantoni eri lähteistä kuten apurahoista, hankkeista, kilpailuista, osa-aikaisesta palkkatyöstä sekä omien tuotteiden myynnistä. En odota miljoonatuloja, mutta perustoimeentulo omalla työllä täytyy saada (Kuva 59). Hankkeisiin pääsyyn ja rahoituksen saamiseen vaikuttavat paljon myös aikaisemmat kokemukset kyseiseltä osa-alueelta. Esimerkiksi rahoitusta on helpompi saada jos on jo aikaisemmin myönnettyjä apurahoja tai onnistuneita projekteja.

Residenssitoiminta ja ulkomailla työskentely kiinnostavat myös todella paljon. Aikaisempien kokemusten perusteella olen ollut tyytyväinen siihen, mitä maisemanvaihdos minussa saa aikaan. Aivan kuin ajatukset ja ideat pääsisivät aivan toisella tavalla valloilleen uudessa työskentelyympäristössä.

Yksi asia, jota haluan työskentelyssäni saavuttaa, on se että haluan muuttaa maailmaa, kertoa epäkohdista ja rohkaista kyseenalaistamaan. Ajatuksena kuulostaa suurelliselta, mutta käytännössä tämä voi koostua pienistä asioista. Jos vaikka olen saanut edes yhden ihmisen arjen maistumaan hieman siedettävämmältä, niin maailma on jo muuttunut ainakin hitusen parempaan suuntaan.

59. Ei näin - työllään täytyy saada vähintään perustoimeentulo

5.4 EETTISYYS

Poden huonoa omaatuntoa valmistaessani lisää esineitä tähän tavarantäyteiseen maailmaan. Itse asiassa en edes pidä tavaroista. Olen sitä mieltä, että kaikki mitä elämässään tarvitsee, on tarvittaessa pystyttävä kantamaan mukanaan. Eikä esineeseen pitäisi rakastua niin paljoa, etteikö siitä olisi valmis luopumaan. Tästä syystä en ole niinkään innostunut esimerkiksi astioiden tai koriste-esineiden valmistamisesta kuin elämysten tuottamisesta. Elämyksiä kauniista asioista kun voi saada muullakin tavalla kuin omistamalla (Kuva 60).

Juuri, kun olin pohdiskelemassa näitä asioita, eteeni sattui Lauri Järvilehdon blogikirjoitus, jossa kritisoidaan ihmisen määritelmää kuluttajana. Aivan kuin ajatuksiani luettaisiin. Hän kertoo tekstissään, että on älytöntä kun ihmisistä puhutaan jatkuvasti kuluttajina. Voisiko ihminen olla ennemminkin kokija? Siis sellainen olento, joka ottaa jokaisesta hetkestä sen parhaat puolet irti. Tai voisiko ihminen olla onnellistuja? Sellainen, joka etsii itselleen oikeaa paikkaa maailmassa, merkityksellistä sisältöä. Ihminen, joka tähyää tulevaan ja haaveilee paremmasta maailmasta. Tai ehkäpä ihminen on sittenkin tekijä? Mitä jos yhteiskuntamme perusyksikkö olisikin sellainen, joka muuttaa omilla toimillaan tulevaisuudenhaaveensa myös todelliseksi. Selvittää, missä oma sydän sykkii voimakkaimmillaan, missä voi tehdä eniten upeita juttuja. Käyttää päivisin tuntikaupalla aikaa siihen, että muuttaa maailmaa paremmaksi ja jättää pienen jäljen maailmankaikkeuteen? Sellainen, joka voi kuolinvuoteellaan todeta, että on hyvä lähteä: jätin tämän paikan paremmaksi, kuin minä sen löysin. (Ajattelun ammattilainen.)

60. Kokemukset antavat materiaa enemmän

Vaihtoehtoja materian tuottamiseen kuitenkin on. Esimerkiksi kaikkea, mitä tekee savesta, ei ole pakko polttaa. Jos harjoittelee pelkästään jotain tekniikkaa, niin saven voi aivan hyvin käyttää uudestaan. Savesta saisi aikaiseksi myös erittäin mielenkiintoisia taideteoksia, joissa esimerkiksi savinen veistos on sään armoilla ja ympäristö muokkaa siitä joka päivä eri näköisen. Teoksen voisi ikuistaa ottamalla tasaisin väliajoin valokuvan, jolloin valokuvista muodostuu luontoäidin ohjaama animaatio. Keramiikassa on kuitenkin jotain ihanan ikuista joka säilyy tässä kertakäyttömaailmassa. Tätä ominaisuutta hyväksi käyttäen keraamisilla elementeillä voidaan kertoa tuleville polville hyvinkin paljon tästä ajasta ja sen luonteesta.

Enkä minä nyt ihan kaikkea materiaa kiellä, olisi vain hyvä pysähtyä miettimään, mikä oikeasti on tarpeellista ja pyrkiä tulemaan toimeen mahdollisimman vähällä. Koska taiteella voi myös vaikuttaa ja jos saan edes yhden ihmisen ajattelemaan omia valintojaan teokseni kautta, niin silloin sen olemassaolo ei ole turhaa. Asenteisiin vaikuttaminen vaikuttaa lopulta kaikkien, mitä ympärillämme ihmisten toimesta tapahtuu.

5.5 ITSEARVIOINTI

Aivan aluksi minulla oli tarkoitus tehdä opinnäytetyössäni keraaminen seinäteos julkisen tilaan tilaustyönä. Asiakasta ei kuitenkaan löytynyt. Vaatimuksinani oli, että tilan täytyy olla sellainen, johon oma tyylini sopii. En siis ollut valmis luopumaan katutaide -teemastani enkä ideologiastani. Tämä saattoi osaltaan vaikuttaa siihen, että asiakasta ei sitten löytynytäkään. Katutaide- sana voi vielä kuulostaa aika pelottavalle ja aiheuttaa ennakkoluuloja varsinkin virallisemmilla tahoilla.

Tästä syystä sitten aikatauluni venyi ja venyi, enkä aluksi päässyt opinnäytetyössäni eteenpäin. Minun täytyi tarkastella aiheitani uudestaan ja miettiä mitä teen, kun asiakasta ei löydy (Kuva 61). Kävimme keskusteluja ohjaavan opettajan kanssa ja pohdimme mikä olisi se minun juttuni. Aihe jäsenyi katutaideprojektin suunnitteluun, johon yhdistyy taiteilijayhteistyö. Sitten löytyikin se hyvä yhteistyökumppani kenen kanssa pääsimme yhteisymmärrykseen projektista, joka oli luonnollista jatkumoa aikaisempiin suunnitelmiini. Itse tarvitsen vielä paljon rohkeutta markkinoida omia ideoitani mutta yhdessä sekin on paljon helpompaa.

Hirveän mielenkiintoistahan minusta on suunnitella tällainen projekti ja tämä tuntuu juuri siltä omalta jutultani. Olen onnellinen myös siitä, että löytyi juuri samanhenkinen yhteistyökumppani kenen kanssa voimme tehdä yhteistyötä jatkossakin. Sain hyvää opastusta siihen, miten apurahahakemuksia kirjoitetaan, mitä hankkeita on menossa ja mistä voisi apurahoja hakea.

Nyt olen viimeistään löytänyt oikean suunnan työskentelyyni kuvan ja katutaiteen parista, jossa voin keksiä uusia tempauksia ja ilahduttaa ihmisiä. Toimeentulon saaminen voi olla hyvin epävarmaa, mutta olen tietoinen tästä ja valmis ottamaan riskejä tavoitteeni saavuttamiseksi.

61. Aihetta täytyi tarkastella uudestaan

KUVALUETTELO

1. Yhteisöllinen katutaideprojekti luo nuorille keinoja vaikuttaa omaan lähiympäristöönsä. Henriikka Leppänen, 2012, valokuvakollaasi.
2. Katutaide tuo ympäristöön virikkeellisyyttä . Henriikka Leppänen, vesiöttiäiset, 2012, mustepiirros ja valokuva, A4.
3. Photo lithography on clay . Henriikka Leppänen, 2011, keraamiset laatat, joissa kuviointi litografia-menetelmällä. n. 10x15cm/kpl.
4. Imprint. Keraaminen laatta näyttelyyn Carlson tavarataloon. Henriikka Leppänen, 2011, kivitavara ja serigrafia. 20x40 cm
5. Reflection. Keraaminen seinäteos RapidEye Movements näyttelyyn . Henriikka Leppänen, 2011. mustasavi, serigrafia. 150x80x7 cm
6. These Gray Days -studiolla työskentelyä . 2011. Kuvat Henriikka Leppänen ja Jasna Sokolovic.
7. Jasna Sokolovicin pulloja/maljakoita. Vases, Jasna Sokolovic, 2011. keramiikka. 16 x 9 x 3.5cm. Kuva Jasna Sokolovic.
8. Jasna Sokolovicin seinälaatta. Wall tile. Jasna Sokolovic, 2010. Keramiikka. 20 x 20cm. Kuva Jasna Sokolovic.
9. These Gray Days -kollektiivin seinäteos Gudrun ravintolaan. 2011. Kuvat Henriikka Leppänen.
10. Harmaa laatikko Suomesta vs värikkäämpi laatikko Portugalista. 2012. Kuvat Henriikka Leppänen.
- [56] 11. Ilmaisen itseäni visuaalisesti. Henriikka Leppänen, 2012, mustepiirros ja valokuva, A4. Valokuva Sanna-Mari Jormanainen.
12. Tavoitteen saavuttaminen voi olla takkuinen prosessi. 2012. Kuva Henriikka Leppänen.
13. KUVIO. Swot-analyysi opinnäytetyöstä. Henriikka Leppänen.
14. KUVIO. Opinnäytetyön aikataulu. Henriikka Leppänen.
15. OakOak, Ouchhh. 2012. Kuva OakOAK. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: Kuva OakOak.<http://oakoak.canalblog.com/>
16. OakOak, John Steed. 2012. Kuva OakOAK. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: Kuva OakOak.<http://oakoak.canalblog.com/>
17. Urb11 - näyttely Helsingissä 2011. Kuva Henriikka Leppänen.
18. Suuret seinämaalaukset ovat yksi osa katutaidetta, Camden Town, Lontoo. 2010. Kuva Henriikka Leppänen.
19. HOME -kirjaimet. 2011, Keraamiset HOME-kirjaimet. Kuva Henriikka Leppänen, .
20. Multicoloured Dreams, Gatekeepers, Helsinki. Kuva Multicoloured Dreams. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://mcdreams.wordpress.com/>

21. Multicoloured Dreams, Sleepingtree, Helsinki. Kuva Multicoloured Dreams. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://mcdreams.wordpress.com/>
22. NeSpoon: Porcelana, Puola. Keraaminen katutaideteos. 2010. Kuva NeSpoon. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://nespoon.blogspot.fi/>
23. NeSpoon: Kojelowa 1, Puola. Keraaminen katutaideteos. 2010. Kuva NeSpoon. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://nespoon.blogspot.fi/>
24. NeSpoon: Kojelowa 2, Puola. Keraaminen katutaideteos. 2010. Kuva NeSpoon. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://nespoon.blogspot.fi/>
25. NeSpoon: Porcelana 3, Puola. Keraaminen katutaideteos. 2010. Kuva NeSpoon. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://nespoon.blogspot.fi/>
26. Camden Town, Lontoo. Katukuvaa Lontoon Camden Townista. 2010. Kuva Henriikka Leppänen.
27. Vancouverilainen ovipuhelin. Robots. 2011. Kuva Henriikka Leppänen.
28. Lempityövälineeni kynäruisku. 2012. Kuva Henriikka Leppänen. Henriikka Leppänen, 2012, mustasavi ja värjätty engobe. noin 10x10cm.
29. Sabluunalla ja kynäruiskulla kuvioitu koelaatta. Henriikka Leppänen, 2012, mustasavi ja värjätty engobe. noin 10x10cm.
30. Raapetekniikalla ja kynäruiskulla kuvioituja koelaattoja. Henriikka Leppänen, 2012, mustasavi ja värjätty engobe. noin 10x10cm.
31. Käsimaalattuja koelaattoja. Henriikka Leppänen, 2012, mustasavi ja värjätty engobe. noin 10x10cm.
32. Sabluunalla ja kynäruiskulla kuvioituja koelaattoja. Henriikka Leppänen, 2012, mustasavi ja värjätty engobe. noin 10x10cm.
33. Kynäruiskulla, käsimaalaamalla ja raapetekniikalla kuvioituja koelaattoja. Henriikka Leppänen, 2012, mustasavi ja värjätty engobe. noin 10x10cm.
34. Varoituskyltit eivät ole vain huvin vuoksi. 2012. Kuva Henriikka Leppänen.
35. Koelaatta, jonka kuvioinnissa on käytetty enkopeja, pigmenttejä sabluunoita sekä kynäruiskua. Henriikka Leppänen, 2012, mustasavi ja värjätty engobe. noin 10x10cm.
36. Elävät materiaalit tuovat pehmeyttä keramiikkaan. Keraaminen tiili jossa sammalta. 2011. 20x25x7 cm. Kuva Henriikka Leppänen.
37. Vähentääkö valvonta ilkvallan riskiä? Henriikka Leppänen, 2012. Valokuvakollaasi.
38. Töhertelyä vai taidetta? 2011. Kuva Henriikka Leppänen.
39. Vancouverilaisen ravintolan seinä. 2011. Kuva Henriikka Leppänen.

40. Suomessa seinien puhdistaminen on hyvin yleistä. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://mikepohjola.puheenvuoro.uusisuomi.fi/3060-stop-stop-tohryille-projektille>
41. Ulla-Mari Lindströmin In Depths -teos Kuopion asematunnelissa. Ulla-Mari Lindström, 2011. Polykarbonaatti, tarratuloste. Kuva Henriikka Leppänen
42. Ulla-Mari Lindström, 2006, Panorama 1 ja 2. Lambda vedos alumiinilla. 36x135. Kuva Ulla-Mari Lindström.
43. Yhteinen visio löytyi nuorten energian kanavoinnista. 2012. Kuva Henriikka Leppänen.
44. Projektia määriteltäessä on hyvä muistaa asiat mitä projektiin kuuluu. 2012. Kuvakollaasi. Kuva Henriikka Leppänen.45. KUVIO. Projektin vaiheet Karlsonin ja Marttalan mukaan
45. KUVIO. Projektin vaiheet Karlsonin ja Marttalan mukaan.
46. Laitoimme ideat hautumaan seuraavaa tapaamista varten. Linnunpönttö. 2012. Kuva Henriikka Leppänen.
47. KUVIO. Mindmap Muotoillut Ratkaisut 2012 -hankkeesta. Käsitekartta Muotoillut ratkaisut 2012 - ohjelmaan. 2012. Henriikka Leppänen, mustepiirros,
- [58] A4.
48. Projektissa on monia ratkaistavia asioita. Henriikka Leppänen, 2012, mustepiirros ja valokuva.
49. Suunnittelimme projektin laajuuden jaettavan rahasumman perusteella. Valokuva, 2012. Kuva Henriikka Leppänen.
50. Projektilla on mahdollisuudet levitä useisiin kaupunkeihin. 2012. Kuva Henriikka Leppänen.
51. Projektihakemuksessa selvitetään mitä toimintoja tavoitteeseen pääsy vaatii. Seinäkirjoitus Vancouverista. 2011. Kuva Henriikka Leppänen.
52. Betonilähiöt ovat ankeita kasvuympäristöjä. 2012. Kuvakollaasi. Kuva Henriikka Leppänen.
53. KUVIO. Aikataulu. Henriikka Leppänen.
54. KUVIO. Työmäärä. Henriikka Leppänen.
55. Valokuvaajalla on oikeudet kuviinsa. Valokuva, 2012. Kuva Henriikka Leppänen.
56. Edessä kummittelevat vaikeudet usein hankaloittavat liikkeellelähtöä. Henriikka Leppänen. 2012. Mustepiirros ja valokuva.
57. Projektin liikkeellelähdössä voi olla monia hidastavia tekijöitä. Valokuva, 2012. Kuva Henriikka Leppänen.

58. Yhteisöllinen ja monialainen studiotila. Henriikka Leppänen, 2012. Valokuvakollaasi.
59. Ei näin - työllään täytyy saada vähintään perustoimeentulo. Henriikka Leppänen, 2012. Valokuvakollaasi
60. Kokemukset antavat materiaa enemmän. Henriikka Leppänen, 2012, mustepiirros ja valokuva, A4.
61. Aihetta täytyi tarkastella uudestaan. alokuva, 2011. Kuva Henriikka Leppänen.

AINEISTOT

Bivar Segurado, D. 2009. Wall Pieces. Lontoo : A & C Black ; Ohio : The American Ceramic Society.

Bogdanov, K. 2010. Photo Lithography on Clay: A Surprisingly Simple Way to Print Images On Clay. Ceramic arts daily [verkkolehti] 07.05.2010 [viitattu 22.03.2011]. Saatavissa: <http://ceramicartsdaily.org/ceramic-supplies/ceramic-colorants-ceramic-Supplies-2/photo-lithography-on-clay-a-surprisingly-simple-way-to-print-images-on-clay/>

Dawson, B. 2003. Street graphics New York. Lontoo: Thames&Hudson

Gastman, R. Neelon, C. Smyrski, A ja Lukas, A. 2007. Street world : urban culture from five continents. Lontoo : Thames & Hudson.

Jylhä-Vuorio, H. 2003. Keramiikan materiaalit. 2.painos. Nurmijärvi: Painotyö kirjakas Oy.

Lehtinen, J. Mörö, R. ja Reijonen, O. 2002. Monipuolinen serigrafia. Helsinki : Taideteollinen korkeakoulu.

Lehtola, E. 2010. Street Spirits : rullalautagrafiikkasarja Aste Skateboardsille. Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu. Kuopion Muotoiluakatemia, viestinnän koulutusohjelma, graafinen viestintä. AMK-opinnäytetyö.

[60] Mai, M. 2004. Writing: Urban Calligraphy and beyond. Berliini: Die Gestalten Verlag, cop.

Manco, T. 2007. Street Scetchbook. Lontoo: Thames&Hudson

Mathieson, J. 2010. Techniques using slips. Lontoo: A & C Black.

Mikola, H. 2004. Aikamuotoja : keraamisia kuvia. Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu. Kuopion Muotoiluakatemia, kulttuuriala, muotoilun koulutusohjelma, keramiikka-ala. AMK-opinnäytetyö.

Pekkala, M. 2004. Visuaalinen katutaide 2004. Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu. Kuopion muotoiluakatemia, kulttuuriala, viestinnän koulutusohjelma, graafisen viestinnän ala. AMK-opinnäytetyö.

Scott, P. 1994. Ceramics and print. Lontoo: A & C Black.

Scott, P. 2000. Painted clay : graphic arts and the ceramic surface. Lontoo: A & C Black.

StreetArtUtopia [Blogi]. [Viitattu 18.1.2012] Saatavissa: <http://www.streetartutopia.com/>

LÄHTEET

Ajattelun ammattilainen [Blogi]. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://ajattelunammattilainen.fi/2012/10/22/miksi-ihmeessa-yhteiskunnan-perusyksiköön-kuluttaja/>

Anttila, P. 2001. Se on projekti – vai onko? Kulttuurialan tuotanto- ja palveluprojektien hallinta. Hamina: Akatiimi.

Karlsson, Å. Marttala, A. 2001. Projektikirja, onnistuneen projektin toteuttaminen. Helsinki: Kauppakaari.

Lindström. Ulla-Mari Lindströmin kotisivut. [viitattu 3.10.2012]. Saatavissa: <http://www.ullamari.com/>

Mattison, S. 2003. Keramiikka, materiaalit – tekniikat –työvälineet. Jyväskylä: Atena Kustannus Oy.

Multicoloured Dreams [Blogi]. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://mcdreams.wordpress.com/>

Muotoillut ratkaisut 2012. [viitattu 3.10.2012]. Saatavissa: <http://wdchelsinki2012.fi/ohjelma/skr>

NeSpoon [Blogi]. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://nespoon.blogspot.fi/>

Retussiruisku. Wikipedia [Viitattu 27.9.2012]. Saatavissa: <http://fi.wikipedia.org/wiki/Retussiruisku>

Street art. Wikipedia [Viitattu 27.9.2012]. Saatavissa: http://en.wikipedia.org/wiki/Street_art

These Gray Days. [Viitattu 27.9.2012]. Saatavissa: <http://thesegraydays.com/?p=976>

Tolin. Katutaiteilija Jani Tolin. [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: <http://www.city.fi/artikkeli/Katutaiteilija+Jani+Tolin/4847/>

Valokuvaajan tekijänoikeusopas: [viitattu 22.10.2012]. Saatavissa: http://www.finnfoto.fi/files/2007/12/valokuvaajan_tekijanoikeusopas.pdf

LIITTEET

Liite 1:

Yhteydenotto Ulla-Mari Lindströmille:

7. toukokuuta 2012 16.40 Henriikka Leppänen <mols-kis@hotmail.com>

kirjoitti:

Hei!

Olen Henriikka Leppänen ja opiskelen viimeistä vuotta Kuopion Muotoiluakatemiasa keramiikkamuotoilua. Olen etsimässä yhteistyökuviota opinnäytetyön projektiin liittyen.

Olen siinä vaiheessa että minun täytyisi kasata ideoistani ammatillisesti järkevä kokonaisuus (projekti, tempaus, installaatio, julkinen teos) jossa olen ottanut huomioon myös mistä saan rahoituksen työlleni.

Päätin ottaa yhteyttä sinuun koska pidän kuvistasi erittäin paljon ja sinulla on pitkä kokemus taiteen tekemisestä.

Mielenkiintoni töitäsi kohtaan heräsi asematunnelissa olevan In Depths -teoksen myötä. Löysin lisää kuviasi nettisivultasi ja ihastuin kovasti tyyliisi.

Olen erikoistunut keraamisen kuvapinnan tuottamiseen sekä seinäteoksiin.

Seinäte-okset, valokuvan käyttö kuvapinnoissa, katutaide, graafisen suunnittelun työkalut

ja kansainvälinen ilme ovat tyyliäni kuvailevia asioita. Haluaisin myös lisätä katutai-teen hyväksyntää sekä herätellä ihmisiä kaupunkitilan monipuoliseen käyttöön.

Onko sinulla tai tiedätkö onko jollain suunnitelmissa yhteisöllistä taideprojektiä joka voisi liittyä aiheeseeni ja johon voisin jollain tavalla osallistua?

Voisin olla mukana projektin suunnittelussa ja/tai toteutuksessa.

Liitteenä portfolioni sekä ideataulu opinnäytetyöstäni.

-Keväisin terveisin

-Henriikka Leppänen

Puh.0440454564

e-mail: mols-kis@hotmail.com

Osoite nettiportfolioon: www.henriikkaleppanen.com

Liite 2:

Ehdotukseni Muotoillut Ratkaisut 2012 -ohjelmaan

1) Teema

- 1) Työnteon tiloja kaupunkiin
- 2) Julkisten palvelujen uudistaminen
- 3) Nuoret ja kulttuuriperintö
- 4) Työhyvinvointia korkeakouluihin
- 5) Elämänlaatua palveluasumiseen

2) Organisaatio ja yhteyshenkilö

Organisaation nimi: Työpari, muotoilija Henriikka Leppänen ja kuvataiteilija Ulla-Mari Lindström

Julkisen tai kolmannen sektorin voittoa tavoittelematon toimija: Paikalliset nuorisotalot ja koulut

Toimiala: kulttuuritoiminta, palvelutoiminta sekä taideteollinen muotoilu- ja suunnittelu (luovien alojen ja julkisen sektorin yhteistyö)

Osoite: Pro Mylly Oy

Katuosoite Minna Canthin katu 4

Postinumero ja kaupunki 70100 Kuopio

Kuvaus organisaation toiminnasta

Kuvaa lyhyesti organisaatiosi toimintaa (esim. perustehtävä, visio, asiakkaat ja kumppanit, toiminnan tavoitteet):

Yhteisötaide. Muotoilijan ja kuvataiteilijan yhteistyöprojekti nuorison parissa.

Visionamme on perehdyttää nuoria katutaiteeseen ja ohjata heitä ideoimaan ja löytämään keinoja, kuinka he voisivat vaikuttaa ja muokata lähiympäristöään inspiroivammaksi. Katutaide voi toimia nuorten omana puheenvuorona.

Yhteyshenkilö:

Nimi Henriikka Leppänen

Titteli Muotoilija

Sähköposti mols-kis@hotmail.com

Puhelin 044-0454564

Kokemus muotoilupalveluista tähän mennessä

Ei ole

On

Kuvaa lyhyesti, missä ja miten olet käyttänyt muotoilupalveluja aiemmin

3) Ehdotus: unelma tai haaste

Ehdotuksen nimi: Livin' It Up in (Kuopio, Joensuu, Pieksämäki, Jyväskylä)

Ehdotuksen kuvaus

Kuvaa lyhyesti unelmasi, jonka haluat saavuttaa tai haaste, jonka ratkaiseminen helpottaisi merkittävästi sinun ja asiakkaittesi toimintaa ja arkea.

3D – nuoret – katutaide.

Yhteisöllinen katutaideprojekti nuorten kanssa.

Haasteena on saada nuoret, virtuaalista maailmaa hyväksi käyttäen, motivoitua oman asuin ympäristön havainnointiin ja sen kehittämiseen. Nuoret käyttävät nykypäivänä paljon aikaa pelatessaan virtuaalisia elämysimulaatiopelejä. Tämän projektin tavoitteena on saada nuoret yhdistämään virtuaalinen maailma siihen todelliseen maailmaan, heidän lähiympäristönsä, jota he päivittäin käyttävät.

Tarkoituksena on käyttää sosiaalista mediaa, blogeja, nettisivuja ja virtuaalista ympäristöä suunnittelun apuna.

Nuoret tekevät kyselyitä, valokuvaavat ja käyttävät 3D mallinnusohjelmaa ideoidessaan lähiympäristönsä muutosehdotuksia. Valitaan ehdotus joka toteutetaan todelliseen ympäristöön. Järjestetään myös näyttely, jossa kaikki nuorten suunnittelemaat ideat esitellään. Tavoitteena tutkia ja korostaa paikan/oman asuin ympäristön identiteettiä ja sen piirteitä.

Paikallisuus – kaupunkienvälisyys. Kohde/paikka: Lähiöt, asuinympäristö, kaupunkitila. Projektia voidaan toteuttaa monilla eri paikkakunnilla, samalla idealla. Monta miniprojektia ympäri Suomen, paikallisesti mutta yhteydessä toisiinsa. Projektien etenemistä ja muiden ideoita voi seurata yhteisien nettisivujen kautta. Projekti voi olla myös jatkuva, joka leviää sosiaalisen median kautta.

4) Ehdotukseen liittyvät asiakkaat ja kumppanit

Asiakas: Mikä on ehdotuksesi tärkein asiakas- tai kohderyhmä ja sen laajuus (x henkilöä)? Koulut, kuvataideopettajat. Eri kaupunkien nuorisotalot. Kuopion ja Joensuun kaupungin nuorisotalot aloittavat projektin. Useampia nuorten ryhmiä, joissa 8-12 nuorta kerrallaan.

Oma organisaatio

Mitä oman organisaatiosi yksikköä tai toimintoja ehdotus koskettaa?

Kulttuuritoiminta, palvelutoiminta sekä taideteollinen muotoilu- ja suunnittelu. Muotoilijan ja kuvataiteilijan yhteistyö.

Kumppanit ja sidosryhmät

Muut ehdotukseesi liittyvät tahot: kumppanit, viranomaiset, yritykset jne.

Nuorisotalot

Koulut, kuvataideopettajat

Savonia ammattikorkeakoulu, Kuopion muotoiluakatemia

Studio Sylvi Lindström

Pro Mylly Oy

Graafinen suunnittelija (henkilö selviää myöhemmin)

Teollinen muotoilija, joka vastaa 3D mallinnuksesta (henkilö selviää myöhemmin)

5) Ehdotuksen hyödyt ja vaikuttavuus

Arvioi ja kuvaa unelman tai ratkaistavan haasteen hyötyjä ja mittakaavaa.

Hyödyt voivat olla taloudellisia, kulttuurisia tai sosiaalisia: esimerkiksi kustannussäästöt, toiminnan tai prosessien tehostuminen, lisääntynyt hyvinvointi ja elämänlaatu, parantunut käytettävyys tai asiakaskokemus, imago-hyödyt, ympäristö- ja hiilijälkihyödyt.

Taide on nuorille hyvä ja rakentava tapa tuoda ajatuksiaan esille. Katutaideprojektin haasteena on nuorten energian ja luovuuden kanavointi. Paremminkin voivat nuoret ovat tulevaisuuden vaikuttajia.

Projektin avulla nuoret tiedostavat omat vaikutusmahdollisuudet asuinympäristöönsä

ja sen viihtyvyyteen. Se motivoi heitä pitämään huolta ympäristöstään. He oppivat näkemään oman arkiympäristönsä uusin silmin. Projekti antaa nuorille kokemuksen osallistumisesta johonkin merkitykselliseen. Katutaideprojekti toimii nuorten omana puheenvuorona. Nuorten sosiaaliset suhteet lisäävät hyvinvointia.

Lähiöistä saadaan viihtyisämpiä muokkaamalla ympäristöä virikkeellisemmäksi ja elävämmäksi.

Katutaiteella voi tuoda uusia oivalluksia ja inspirointia betoniviidakoon.

Sillä voi myös korostaa ja tuoda arvostusta vanhaan ja säilytettävään rakentamiseen. Katutaiteella voi kertoa tästä ajasta tuleville sukupolville.

Taide kuuluu kaikille ja kaikkien nähtäville, ei pelkästään gallerioihin. Kaupunkitila – puolueeton maaperä. Katutaiteella voidaan etsiä ja luoda kaupungin omaa imagoa sekä lisätä kaupunkitilan monipuolista käyttöä. Projektilla lisätään katutaiteen ymmärtämistä ja hyväksymistä. Katutaiteella tuodaan huumoria katukuvaan sekä sillä voidaan herättää ajatuksia.

6) Lähetys

Täytähän lomakkeen kaikki kohdat huolellisesti! Emme vastaanota liitteitä.

Jos sinulla on kysyttävää, voit olla yhteydessä hankepäällikkö Päivi Hieta-seen: paivi.hietanen@wdchelsinki2012.fi.

Haku sulkeutuu 10.8.2012 kello 14. Ehdotukset käsitellään elokuun aikana ja voittajat julkistetaan viikolla 34.

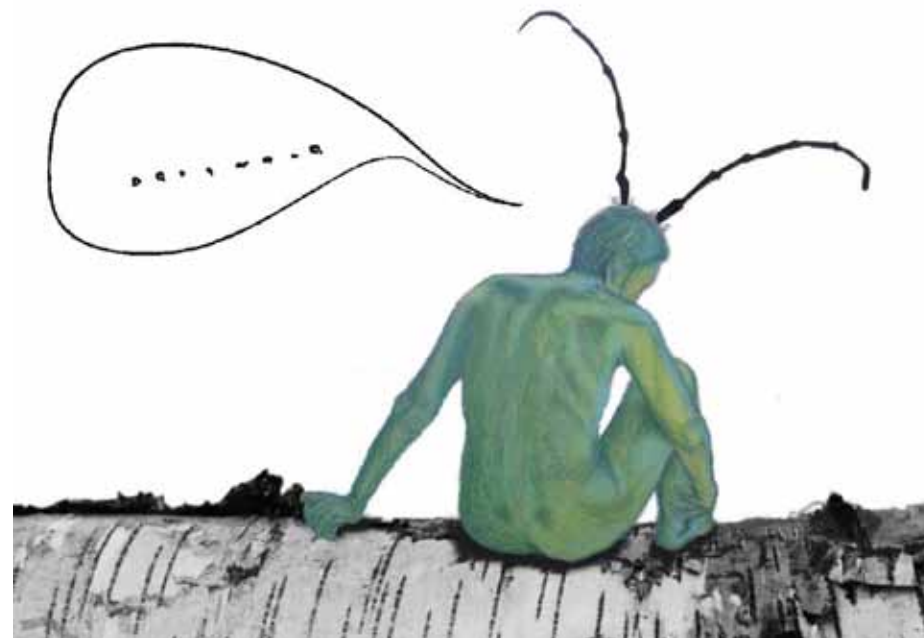
Ilmoitamme kaikille ehdotuksen tehneille valinnoistamme sähköpostitse. Tarkistathan, että olet ilmoittanut yhteystiedoissa toimivan sähköpostiosoit-

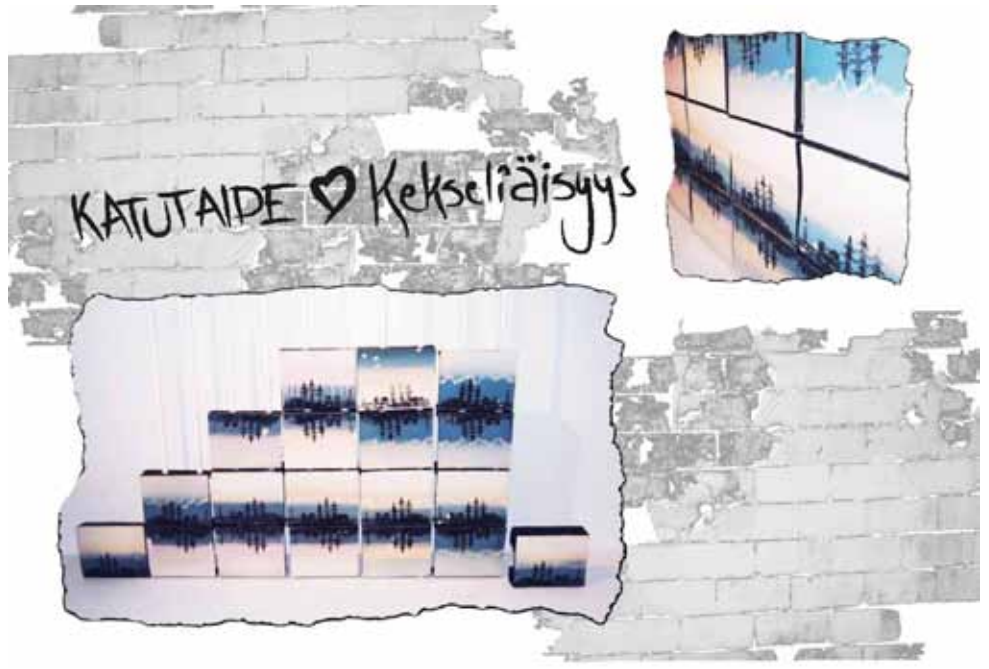
teen. Käsittelemme kaikki ehdotukset luottamuksellisesti, emmekä luovuta tietojasi eteenpäin ilman suostumustasi. Et voi lähettämisen jälkeen enää palata muokkaamaan ehdotustasi. Jos haluat korjata tietojasi lähettämisen jälkeen, pyydämme sinua olemaan yhteydessä hankepäällikkö Päivi Hieta-
seen, paivi.hietanen@wdchelsinki2012.fi.

Kiitos hakemuksestasi!

LIITE 3

Ideataulu ja portfolio

ARTIST STATEMENT

MUOTOILIJANA TOIVON
ETTÄ VOISIN VAIKUTTAA YMPÄRÖIVÄÄN MAAILMAAN
LUOMALLA JOTAKIN KAUNISTA
SAADA IHMISET AJATTELEMAAN
TAI VAIN NAUTTIMAAN ARJESTA

GRAPH LAATAT

2011
KORISTELAATTOJA JA SISUSTUSTAULUJA
KOTIMAINEN PUNASAVI, ENKOPI
NOIN 10x10CM

"PHOTO LITOGRAPHY ON CLAY"
LITOGRAFIA-TEKNIKKALLA VALOKOPIOSTA SAVELLE PAINETTUJA KUVIA.

VALOKUVIEN SIIRTÄMINEN SAVELLE.
KÄYTÄN TENNIKKAA JOSSA VALOKOPIOSTA SIIRRETÄÄN ARABIKUMIN
AVULLA KUVA SAVEN PINNALLE. TEKNIikkaAN EI TARVITA MITÄÄN
SUURIA JÄRJESTELYJÄ JA RAAKA-AINEET OVAT MYRKYTTÖMIÄ.
KUVASTA TULEE VANHANAIKAISEN HÄKÖINEN JA TYLLITELTY.
OLEN KÄYTTÄNYT MAHDOLLISUUKSIEH MUKAAN KOTIMAISIA, KIERRÄTET-
TYJÄ SEKÄ VÄHÄN JALOSTETTUJA RAAKA-AINEITA.

2011
KIVITAVARA
VALUTEKNIikka
SERIGRAFIA, SIIRTOKUVA
KOKO 20x40x0,7 CM

IMPRINT

OPINTOJAKSOLLA OLI TARKOITUKSENA SUUNNITELLA SARJAVALMISTETTAVA TUOTE JONKIN TULEE SERIGRAFIAKORISTELU. KÄYTTÄMME SUUNNITTELUSSA APUNA RHINOCEROS 3D-MALLINNUSSOHJELMAA, JAKSON AIKANA TUTUSTUMME KIPSIMUOTTIEN VALMISTUKSEEN SEKÄ SARJAVALMISTEISUUDEN PERIAATTEISIIN. JAKSON LOPUSSA TYÖT MENEVÄT ESILLE CARLSONIN TALOUSTAVARAOSASTOLLE JONNE MEILLE ON VARATTU TILA OMAA NÄYTTELÄ VARTEN.

KUVAN SUUNNITTELU

TOIVOIN PYSTYVÄNI VIENÄÄN KUVA-AIHEITA KANTAAOTTAVAMPAA SUUNTAAN, KOSKA KUVALLA PYSTYVY KERTOMAAN HYVIN PALJON. LÄNDIN LIIKKEELLE AJATUKSESTA SUUNNITTELLA TUOTE KUVAN KAUTTA, KOSKA NÄIN KUVA PÄÄSEE OIKEUKSIINSA EIKÄ TUOTE SYÖ KUVAN VAIKUTUSVALTAA. AJATTELIN, ETTÄ LAATTA OLISI EDELLEEN SOPIVA TUOTE KUVILLENI. HALUSIN KUITENKIN SAADA SIIEHEN JOTAIN LISÄÄ, NIIN ETTÄ SILLE SAISI SAMALLA JONKUN FUNKTION. MIELESSÄNI PYÖRIVÄT RELIEFIMÄISET SEINÄTEOKSET SEKÄ KOULULOTTEISET LAATAT.

KUN MIETIN AINEITA JOITA VOISIN KÄSITELLÄ KUVISSANI, UUTISISSA KÄSITELTII PALJON ENERGIAPOLIITTISIA AINEITA SEKÄ KESKUSTELTIIN YDINVOIMAN VAIKUTUKSISTA JA RISKEISTÄ. JAPANISSA OLI MYÖS VAKAVA YDINONNETOMUUDEN RISKI KUN MAANJÄRJISTYS YAVISUTTI MAAPERÄÄ. KUVA-AIHE SYNTYI VÄTÄ KAUTTA PONDISKELEMALLA, SELAILIN OIRIA VALOKUVIANI JA LÖYSIN SOPIVIA KARUJA MAISEMAKUVIA. HALUSIN MYÖS MAISEMAAN MUODOLTAAN TUNNISTETTAVAT YDINVOIMALAPIIPPUT.

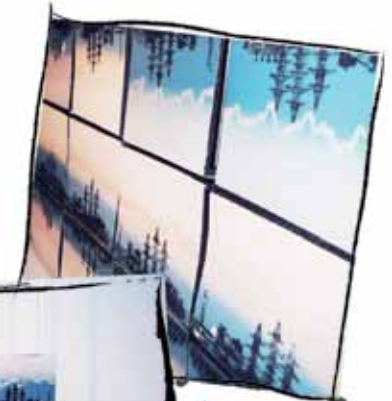
SUUNNITTELESSANI KÄYTTÖTARKOITUSTA LAATALLE. PIIPPUJEN MUODOSTA TULI MIELEENI KUKKAMALJAKKO. MINUSTA OLISI KAUNIS AJATUS JOS KARUUN KUVA-AIHEESEEN VOISI YHDISTÄÄ JOTAIN HERKKÄÄ - YDINVOIMALAN PIIPPUUN VOI SUJAUTTAA KAUNIIN KUKKASEN. SILLOIN MOLEMMAT TUOVAT TOISIIN ESILLE KUN HERKÄN JA KARUN VÄLILLE SYNTYVÄ VANHA KONTRASTI.

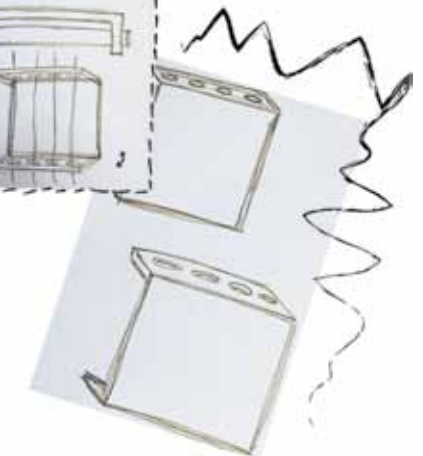
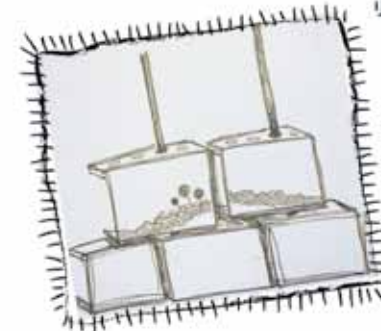
REFLECTION

--- KERAAMINEN SEINÄTEOS
SERIGRAFIA SUORAAN SAVELLE
MUSTASAVI-ENKOPI

YHDEN TIILEN KOKO: 20x25x7 CM
KOKO TEOS NOIN 150x80x7 CM

OPINTOJAKSOLLA OLI TARKOITUKSENA SUUNNITELLA TEOS YHTEISTÄ RAPIDEYEMOVEMENTS-NÄYTTELÄ VARTEN. KURSSIIN KUULUI MYÖS NÄYTTELYN JÄRJESTÄMINEN, SUUNNITTELU, RAKENTAMINEN SEKÄ GRAAFISEN ILMEEN SUUNNITTELU. TYÖTEHTÄVÄT JAETIIN RYHMÄLÄISTEN KESKEN JA ITSE KUULUIIN GRAAFISTA ILMETTÄ SUUNNITTELEVAAN RYHMÄÄN. HALUSIN SUUNNITELLA TEOKSEN JOKA KOOSTUU USEAMMASTA OSASTA JA JONKA OSTA VOI KÄYTTÄÄ SISUSTUSESINEINÄ ERI TARKOITUKSIIN. HALUSIN MYÖS KÄYTTÄÄ TEOKSESSA TYÖHARJOITTELUSSA OPIMAANI KUVAN PAINAMISTEKNIikkaA JOTEN SUUNNITTELUUN YHTENÄ LÄHTÖKOHTANA OLI KUVAPINTA.

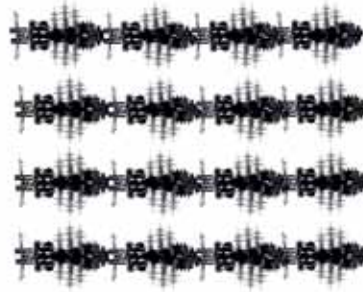

KUVAN SUUNNITTELU

HALUSIN, ETTÄ KUVA ON SELLAINEN, JOKA TOIMII ITSENÄISENÄ YKSITTÄISESSÄ TIIESSÄ, SEKÄ KOKONAISUUTENA. SOMMITTELIN TIILIIN ERIILAISSIA KUVIOITA PHOTOSHOPIA APUNA KÄYTTÄEN. MIELESSÄNI OLI SILHUETTI KARUSTA TEHDASHILJUUDESTÄ, JONKA TAUSTALLA OLISI UNENOMAINEN PASTELINSÄVYINEN "MAISEMA" KONTRASTIA LUOESSA. VANHAT RAUNIOITUNEET TEHTAAT KIERTOVAT MINUA MONELLA ERI TAVALLA. AIVAN KUTEN LUONNON TUOTOKSET MAATUVAT LUONNON TOIMESTA, IHMISTEN RAKENNELMAT MAATUVAT IHMISTEN TOIMESTA. HYLJÄTTY RAKENNUKSET RIKOTAAN, NE RAPISTUVAT JA LOPULTA JÄLJELLÄ OVAT ENÄÄ RAUNIOITUNEET JOTKA PURETAAN JA SUURI KIERTOKULKU SAA TAAS JATKUA. KUN TILALLE RAKENNETAAN ARVOKKAITA KERROSTALOJA.

VANHOIHIN TEHDASALUEISIIN LIITTYVY NYÖS VAAVASTI SELKÄPISTÄ KARMIVA LATAUDUS, HUOMIOONNOTTAEN TEHTAIDEN YMPÄRISTÖVAIKUTUKSET, KERIKAALIEH JÄÄNTEET, YDINONNETTOMUUDET, POHJAVESIEH PILAANTUMINEN SEKÄ ILMAN SAASTUNINEN OVAT VAIKUTUKSIA JOITA TEOLLISUUS JÄTTÄÄ JÄLKEENSÄ, JA MONET NÄISTÄ VAIKUTTAVAT YMPÄRISTÖÖMME PYSYVÄSTI.

TÄMÄ ON SIIS KUIN PAHAH UNTA, MUTTA ERONA UNEEN ON SE, ETTÄ SE ON AIVAN TODELLISTA. HALUSIN SIIS SAADA KUVASTA SELLAISSEN JOKA EI AIVAN NÄYTÄ SILTÄ MITÄ SE ON. KAUNIHINÄKÖINEN UNIMAINEN HEIJASTUS ONKIN HEIJASTUS KARUSTA TODELLISUUDESTA.

"THESE GRAY DAYS RECENTLY INSTALLED ITS COMMISIONED INTERIOR DESIGN PIECE FOR PATRICK TUDJAN'S GOODHUN RESTAURANT IN STEVESTON. THESE "3D WALLPAPER" ELEMENTS WERE DESIGNED TO COMPLEMENT A RECURRING PATTERN IN THE RESTAURANT, EACH WITH ASSORTED SCREEN-PRINTED GLAZE PATTERNS."

WWW.THESEGRAYDAYS.COM

TYÖHARJOITTELUT

OLEN SUORITTANUT TYÖHARJOITTELU NI LONTOOSSA SEKÄ VANCOUVERISSA, LONTOOSSA TYÖSKENTELIN KERAMIKKAMUOTOILJA OWEN WALLIN ASSISTENTTINA JA VANCOUVERISSA THESE GRAY DAYS-NIMIISELLÄ KERAMIKKASTUDIOLLA. THESE GRAY DAYS ON JASNA SOKOLOVICIN JA NOEL O'CONNELLIN YHTEISYRITYS JOSSA ME SUUNNITTELEVAT JA VALMISTAVAT KERAAMISIA TAIDE- JA KÄYTTÖESINEITÄ. OSALLISTUIN TYÖHARJOITTELU NI AIKANA MONIIN MIELENKIINTOISIIN PROJEKTEIHIN. TEIMME HUUNHUASSA KERAAMISEN 3D-TAPETTI SEINÄTEKSEN RAVINTOLAAN SEKÄ HOME-PROJEKTIN JOSSA KIINNITIMME KERAAMISIA KIRJAIMIA MAGNEETEILLA KAUPUNGI LLE, VALITSEHTOISENA PRODUOTIONA. OPI NI HYÖS UUSIA MIELENKIINTOISIA TEKNIIKKOITA KUVAN SIIRTÄMISEEN SAVELLE SEKÄ SA NI PALJON HARJAANNUSTA KERAAMISEN KUVAPINNAN MUODOSTAMISESSA.

Jasna Sokolovic

Owen Wall

HOME PROJECT

Year: 2011/Ongoing

Materials: Magnetic Ceramic Tags

"OVER THE SUMMER AND ACROSS CONTINENTS WE'VE BEEN TAGGING WITH MAGNETIC LETTERS. FOR US IT WAS A REFLECTION ON THE MEANING OF HOME, WITH NOEL'S CANADIAN PERMANENT RESIDENCE HAVING BEEN GRANTED EARLIER THIS SUMMER AND OUR ROOTS GROWING DEEPER. WE PLACED THEM ALONG OUR FAMILIAR PATHWAYS, CHOOSING MEANINGFUL SPOTS TO US. GIVEN THE EPHEMERAL NATURE OF GRAFFITI (EXTREMELY SO IN VANCOUVER), WE WANTED TO BEAUTIFY THE CITY WITH A GESTURE THAT WOULD HAVE A SECOND LIFE AS A GIFT FOR THOSE WHO DISCOVER THAT THEY CAN BE EASILY REMOVED. OUR INTERN HENRIKKA LEPPÄHEN PLAYED A BIG PART, ADDING SEVERAL GREAT HELSINKI TAGS TO OUR COLLECTION."

[HTTP://THESEGRAYDAYS.COM/](http://THESEGRAYDAYS.COM/)

File: Henriikka Leppänen
 Ika: 27 v.
 Pituus: 160 cm
 Ruoka: grillattu lohi
 Juoma: luomupunaviini
 Tuoksu: Lancôme Aroma Blue
 Bändi: Caribou
 Eläin: lohikäärme
 On hyvä: keksimään
 Siviilisäät: naimaton
 Asunto: Inkilänmäki 1h+tk+s 45 m²

Keramiikkamuotoilijaksi opiskeleva Henriikka Leppänen teki Muotoiluakatemian näyttelyyn keramiikkaa unistaan.

Suosikkimateriaalisi?

"Savi, se sisältää maan mineraaleja tuhansien vuosien takaa. Rakastan mudan tuoksumaa ja sitä millä se tuntuu käsissä. Siitä voi tehdä mitä vaan ja se kestää ikuisesti."

Savella on muisti, mitä se tarkoittaa?

"Saven hiukkasten asento muuttuu muokattaessa, mutta palautuu takaisin poltettaessa. Savi on osa maankuoren historiaa ja se sisältää maan energiaa, joka siirtyy ihmiseen savaa muokattaessa."

Käyttämäsi tekniikka?

"Serigrafia kuvien painamiseen savelle. Pidän myös kuvien käsittelystä. Keramiikassa ei voi olla koskaan valmis. Kaikki vaikuttaa kaikkeen eikä lopputulosta voi varmasti aina tietää."

Mistä saat ideat töihisi?

"Näen maailman hieman eri tavalla kuin muut. Lontoossa 10 metrin kävelyyn meni 10 minuuttia aikaa kun piti kuvata kaikkea näkemänsä."

Mikä on kauneinta maailmassa?

"Ihanien ihmisten kanssa auringonlaskun katsominen."

Olit harjoittelussa Kanadan Vancouverissa kaksi kuukautta. Miten tullit lähteneeksi sinne?

"Etsin netistä mielenkiintoisia töitä ja kiinnostuin Vancouverissa asuvan Jugoslavia-lähtöisen Jasna Sokolovicin töistä. Laitoin Jasnalle viestiä että voisinko tulla harjoitteluun ja hän suostui."

Suorität toisen harjoittelusi Lontoossa. Mitä ulkomailla on jäänyt käsiin?

"Olen oppinut erilaisia työtapoja mitä meillä opetetaan ja osaan suhteuttaa asioita entistä paremmin. Ulkomailla taiteilijoiden kesken on enemmän yhteisöllisyyttä ja ideoita työstetään ja jaetaan porukalla."

www.thesegraydays.com

(Juttu City-lehdessä 12.2011

Kuva ja teksti: Ari Kesonen)

CV

KOULUTUS

EUROPEIN MUOTOILUAKATEMIA, SAVONIA AMK
 MUOTOILUJA, KERAAMIKKA- JA LASIMUOTOILU, TOUKOKUU 2012

KANKAANPÄÄN OPISTO
 TUOTOIDUNNITTELUN JA YHTEISTÖISEN MUOTOILUN PERUSTEET, TAMMIKUU 2010 - TOUKOKUU 2010

JOENSUUN LYSEIN LUKIO
 YLIOPIPPÄS, TOUKOKUU 2007

TYÖKOKEMUS

THESE GRAY DAYS, VANCOUVER, KANADA
 ASSISTENTTI KERAAMIKKESKUSTUSSALLA, ELOKUI-KEUHUKUU 2011

RARA-AUTOMAATTIYHDEISTYS, HELSINKI, TAMMIKUU 2010

ONEH WALL CERAMICS, LONDON, ILO-BRITANNIA
 ASSISTENTTI KERAAMIKKESKUSTUSSALLA, ELOKUI-KEUHUKUU 2010

PROJEKTI KANKAANPÄÄN OPISTOLLA
 LOGOKAAPPIN JA SEULAN VALMISTUS KÄYTTELYN DELIA FORUMI

SAMI EIMNE DESIGN ASSISTENTTI KERAAMIKKESKUSTUSSALLA
 LOKA-JULI 2007

SAVONIA